

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

KATEDRA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Historie tělesné výchovy a sportu v Dačicích

Bakalářská práce

Autor práce: Anna Pokorná, Tělesná výchova a sport

Vedoucí práce: Doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

České Budějovice, 2014

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

UNIVERSITY OF SOUTH BOHEMIA

PEDAGOGICAL FACULTY

DEPARTMENT OF SPORTS STUDIES

History of physical education and sport in Dačice
Bachelor theses

Author: Anna Pokorná, Physical Education and Sport

Supervisor: Doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

České Budějovice, 2014

Bibliografická identifikace

Název bakalářské práce: Historie tělesné výchovy a sportu v Dačicích

Jméno a příjmení autora: Anna Pokorná

Studijní obor: Bakalářské studium, obor Tělesná výchova a sport

Pracoviště: Katedra tělesné výchovy a sportu PF JU

Vedoucí bakalářské práce: Doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

Rok obhajoby bakalářské práce: 2014

Abstrakt:

Tato bakalářská práce se zabývá historií tělesné výchovy a sportu ve městě Dačice od jejích počátků, tj. od vzniku Tělovýchovné jednoty Sokol v roce 1871 až po současnost. Práce je rozdělena do pěti částí. První nám nastíní obecnou historii města Dačice. Další jsou rozdělené podle časového období. Druhá část zachycuje historii vývoje sportovních odvětví do konce první světové války. Ve třetí části je podchycena doba od r. 1918 do r. 1945. Následující období popisuje poválečnou dobu až do roku 1989. Poslední část se věnuje novodobému sportu od roku 1989 do současné doby.

Klíčová slova: Tělovýchovná jednoty, oddíl, historie, soutěže, Sokol, Dačice.

Bibliographical Identification

Title of the graduation thesis: The History of Physical Education and Sport in Dačice

Author's first name and surname: Anna Pokorná

Field of study: bachelor, Physical education and sport

Department: Department of sports studies

Supervisor: Doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

The year of presentation: 2014

Abstract:

This thesis is about the history of physical education and sport in the town Dačice from its beginning, i.e. from the establishment of sporting unity Sokol in 1871 till the present days.

The thesis is divided into five parts where the first one is devoted to the history of the town Dačice. The next parts are divided according to different time periods. The second part deals with development history of the sport sector until the end of the First World War. The third part examines the period from 1918 to 1945. The following part describes after war period to 1989. The last part is about modern sport from 1989 to the present.

Key words: Physical training unity, sport club, history, competitions, Sokol, Dačice.

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě archivovaných Pedagogickou fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Datum.....

.....
Anna Pokorná

Poděkování

Chtěla bych poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce Doc. PaedDr. Janu Štumbauerovi CSc. za odborné vedení a cenné připomínky při tvorbě mé bakalářské práce. Dále poděkování patří paní ředitelce Městského muzea a galerie v Dačicích Mgr. Marii Kučerové a bývalému starostovi Dačic panu Rudolfu Hájkovi za ochotu a veškerou pomoc při získávání potřebných materiálů.

Anna Pokorná

Obsah

1	Úvod	9
2	Metodologie	11
2.1	Cíl práce.....	11
2.2	Úkoly práce.....	11
2.3	Předmět práce.....	11
2.4	Použité metody práce.....	11
2.5	Rozbor pramenů a literatury.....	12
3	Stručný nástin historie města Dačic	13
4	Historie organizované tělesné výchovy a sportu v Dačicích od jejich počátků do roku 1918	17
4.1.1	Tělovýchovná jednota Sokol v Dačicích.....	17
4.1.2	Bruslařský klub.....	19
5	Historie organizované tělesné výchovy a sportu v Dačicích od roku 1918 do roku 1945	20
5.1.1	Tělovýchovná jednota Sokol v Dačicích.....	20
5.1.2	Dělnická tělovýchovná jednota.....	24
5.1.3	Československý orel.....	26
5.1.4	Sportovní klub.....	27
5.1.5	Klub československých turistů.....	29
5.1.6	Fotbal.....	33
6	Historie organizované tělesné výchovy a sportu v Dačicích od roku 1945 do roku 1989	35
6.1.1	Tělovýchovná jednota Sokol.....	35
6.1.2	Klub českých turistů.....	35
6.1.3	Fotbal.....	36
6.1.4	Hokej.....	38
6.1.5	Kuželky.....	39
6.1.6	Judo.....	41
6.1.7	Tenis.....	46
6.1.8	Volejbal.....	48
6.1.9	Orientační běh.....	49
7	Historie organizované tělesné výchovy a sportu v Dačicích od roku 1989 do současnosti	51
7.1.1	Tělovýchovná jednota Sokol.....	51
7.1.2	Fotbal.....	51
7.1.3	Hokej.....	53
7.1.4	Judo.....	53
7.1.5	Tenis.....	61
7.1.6	Kuželky.....	63
7.1.7	Stolní tenis.....	65
7.1.8	Volejbal.....	66
7.1.9	Atletika.....	67
7.1.10	Florbal.....	69
8	Závěr	72
	Seznam zkratk.....	75
	Seznam pramenů a použité literatury.....	76
	Seznam příloh.....	78

1 Úvod

Tato bakalářská práce je zaměřena na historii tělesné výchovy a sportu v Dačicích, od počátků jejího vzniku až po současnost. Hlavním cílem je tedy přiblížit práci a vývoj tělovýchovy v Dačicích, což se odvíjí i na množství pramenů. Byl to právě Sokol, v čele s Dr. Miroslavem Tyršem, který vyvolal zájem o sport jako takový. To, že jsem sama byla přes deset let členkou Sokola - oddílu judo Dačice a sport mi je blízký již od mého dětství, bylo jedním z důvodů, proč jsem si zvolila toto téma pro moji bakalářskou práci. Pátrání po tom, jaká je historie sportovního dění na dačicku, do které jsem se sama zapojila a zjišťovat v čem se liší dnes a před více než sto lety mě oslovilo a je pro mě snahou vnést do většího povědomí význam sportu v naší oblasti. I přesto, že jsou Dačice poměrně malým městem, historie v tomto směru není vůbec chudá.

Práce je rozdělena do pěti kapitol. První nám nastíní stručnou historii města Dačic. První zmínka o Dačicích pochází z kroniky Želivského již z roku 1183. Oficiálně se staly Dačice městem v roce 1377, do té doby se mluvilo o Dačicích jako o vsi.

Další čtyři kapitoly jsou rozděleny do časových úseků, popisují vývoj tělesné výchovy a sportu v městě Dačice. V období do roku 1918 popisují převážně činnost Sokola, společně s Bruslařským klubem tvořily jediné dva sportovní spolky, které se staraly nejen o sportovní činnost ve městě, ale organizovaly i další kulturní vyžití.

V době od r. 1918 do r. 1945 měly spolky těžkou pozici, neboť zejména ve válečném období docházelo k pozastavení činnosti či snad úplnému zrušení spolku. V této době vznikla Dělnická tělovýchovná jednota, Československý Orel, Sportovní klub a Československý klub turistů. Nejdelší historii z jednotlivých oddílů má fotbal, který vznikl v roce 1934.

V období po druhé světové válce až do Sametové revoluce, tedy od r. 1945 do r. 1989, došlo k přerušení činnosti největší tělovýchovné jednoty v Dačicích – Sokol (na zhruba 50 let) a zániku Klubu českých turistů. Na druhé straně však došlo ke vzniku nových oddílů jako je hokej, volejbal, judo, orientační běh, tenis a kuželky, které žily svým vlastním životem.

V posledním období je popsána činnost od roku 1989 až do současnosti. Významný byl rok 2001, kdy došlo k obnovení TJ Sokol, pod který spadá jediný oddíl - judo. V Dačicích začaly svou činnost mladé sporty jako stolní tenis a florbal. Dále oddíl

atletiky, který vznikl, vydržel v činnosti pouhých 9 let a kvůli nedostatku mládeže, kterou přitáhly největší oddíly fotbalu a juda, došlo k přerušení aktivity. Doufám, že tato práce doplní literaturu Dačického sportu a zájemci o tento obor získají přehled a dostanou informace, které jim nebyly přístupny.

2 Metodologie

2.1 Cíl práce

Cílem této práce je zpracovat historii tělesné výchovy a výkonnostního sportu ve městě Dačice od jejího vzniku až po současnost. Na základě získaných informací z archivů, kronik, periodik, literatury zabývající se touto problematikou a rozhovorů s pamětníky nebo zakladateli sportovních oddílů v Dačicích.

2.2 Úkoly práce

Zpracovat archivní fondy sportovních oddílů a klubů v Dačicích.

Zpracovat dostupnou literaturu zabývající se historií tělovýchovy v Dačicích.

Zpracovat kroniky, periodika a rozhovory s pamětníky sportovních oddílů a klubů.

Na základě získaných údajů chronologicky zpracovat historii tělesné výchovy a sportu ve městě Dačice.

2.3 Předmět práce

Z hlediska časového

Zpracovat historii organizované tělesné výchovy a sportu od počátků až po současnost.

Z hlediska obsahového

Z hlediska obsahového je předmět práce zaměřen na historii organizované tělesné výchovy a sportu. Není zde zahrnuta školní tělesná výchova a sportovní pohybová rekreace.

Z hlediska územního

Z územního hlediska bakalářská práce popisuje město Dačice v rámci jeho současného katastru.

2.4 Použité metody práce

Tato práce je zpracována metodou historickou. Pro zpracování získaných faktů byla v této práci použita obsahová analýza pramenů a zdrojů. Byla zde využita přímá

metoda zkoumání a progresivní metoda výzkumu. Jako pomocná metoda byla v bakalářské práci použita metoda řízeného rozhovoru.

2.5 Rozbor pramenů a literatury

Primární prameny pro moji bakalářskou práci vycházely ze zpracování archiválií ve Státním okresním archivu v Jindřichově Hradci (dále SOkA J. Hradec). Nejvíce informací jsem získala z fondu Archiv města Dačice a Okresní úřad Dačice. Ke zpracování historie Klubu československých turistů mi pomohl fond Klub československých turistů. Dále jsem čerpala v Městském muzeu a galerii v Dačicích, kde jsem použila získané informace z Kroniky města Dačic II. - VIII. díl.

Dalším důležitým pramenem byl sborník *60 let Sokola v Dačicích*. Pro popis činnosti oddílů byly použity rukopisy kroniky oddílu juda a oddílu atletiky. Nejvíce informací pro jednotlivé sporty mi přinesla periodika, která jsem získala také v Městském muzeu a galerii v Dačicích a ve Vědecké knihovně v Českých Budějovicích.

Ke zpracování dějin Dačic jsem použila následující literaturu: *Dějiny Dačic*, *Dačický listinář*, *Vlastivěda moravská - Telecký okres*, nebo *Vlastivěda Moravská - Dačicko-Slavonicko-Telčsko*.

Jako sekundární prameny mi posloužily rozhovory s pamětníky a dobové fotografie.

3 Stručný nástin historie města Dačic

Dnešní Dačicko je nejvýchodnější částí Jihočeského kraje. Bezprostředně sousedí na severovýchodě s krajem Vysočina a na východě s Jihomoravským krajem. Po staletí byl však tento kraj součástí Moravy.

Město Dačice se rozprostírá v Dačické kotlině, v údolí Moravské Dyje na místě soutoku s Vápovkou.

První písemná zmínka o Dačicích je z roku 1183 v kronice Želivského¹, kde je zmínka o vysvěcení kostela olomouckým biskupem Pelhřimem znojenskému knížeti a moravskému markraběti Konrádu Otovi v jeho vsi Dačice.

V polovině 13. století přestala být trhov故事 ves s kostelem majetkem zeměpanským a Dačice přešly do vlastnictví špitálu sv. Františka, založeného v Praze Anežkou Přemyslovnou, při němž byl později ustanoven český rytířský řád Křížovníků s červenou hvězdou. Dačice byly široko daleko jedinou lokalitou, která se dostala do vlastnictví křížovníků, kteří je vlastnili téměř celé století.²

Mocný šlechtický rod pánů z Hradce postupně získal do svých rukou bezprostřední okolí Dačic. Na západě vlastnil jindřichohradecké panství, na jihu Slavonice. Zřejmě roku 1338 získal Oldřich III. z Hradce sňatkem s Klárou z Bílkova hrad Bílkov a sním celé bílkovské panství.³ Hrad a panství Bánov směnil Oldřich III. z Hradce s králem Janem Lucemburským a jeho synem markrabětem Karlem za Telč.⁴ Kruh držav Hradeckých pánů kolem Dačic se uzavřel, od poloviny 14. století přešly křížovnické Dačice k rozsáhlému panství pánů z Hradce. Jejich erb – zlatá pětilistá růže – se stal součástí městského znaku. První písemný doklad, který hovoří o Dačicích jako městu, je z roku 1377.⁵

Od roku 1459 byla historie Dačic spojena s šlechtickým rodem Krajířů z Krajku. Celá doba krajířovská je pro Dačice obdobím velkého hospodářského rozmachu a

¹ KRÍŽEK, F. *Dačický listinář*. Dačice: Městská rada v Dačicích, 1941, s. 10.

² BISTRICKÝ, J. *Křížovníci v Dačicích: Jihočeský sborník historický*. 1981, s. 244-249.

³ TEPLÝ, František. *Dějiny města Jindřichova Hradce*. V Jindřichově Hradci: Nákladem obce Hradecké, 1935, s. 225.

⁴ TIRAY, J. *Telecký okres. Vlastivěda moravská*. Brno, 1913.

⁵ KRÍŽEK, F. *Dačický listinář*. Dačice: Městská rada v Dačicích, 1941, s. 14-17.

stavebního rozkvětu. Převážně dřevěné město dostalo kamennou podobu. Za Krajířů došlo k rozvoji městských cechů, pro které byly vydávány a potvrzovány artikule.⁶

Byla dokončena stavba radnice, věž farního kostela sv. Vavřince, městská výstavba se rozrostla o tzv. Nové Město a mnohé další ulice. Protože si Krajířové vybrali Dačice za své sídelní město a centrum svého panství, bylo zde budováno jejich první sídlo, později přeměněné na panský dvůr, renesanční paláce Starý zámek a později i Nový zámek.⁷

V rukou Krajířů zůstaly Dačice do r. 1610, kdy je poslední majitelka z rodu Krajířů prodala Vilému Dubskému z Třebomyslic. Dačice čekalo nelehké období třicetileté války, na konci 17. Století pak morová epidemie a ničivé požáry. Během téměř jednoho století došlo ke střídání vrchnosti a spory o vlastnictví dačického panství. Vilému Dubskému z Třebomyslic byl za účast ve stavovském povstání proti císaři zkonfiskován majetek a ten prodán Lvu Burianu Berkovi z Dubé. Berkové pak dlouhá desetiletí vedli spor o Dačice s Fürstenberky.⁸

Od roku 1728 se město a panství Dačice dostalo do držení německého šlechtického rodu Osteinů. Za Osteinů v Dačicích došlo k barokní úpravě zámku, výstavbě pozdně barokního kostela sv. Vavřince na místě staršího gotického kostela. V průběhu slezských válek za vlády Marie Terezie bylo město i okolí několikrát obsazeno saským a ruským vojskem, které zde způsobilo velké škody. Počínaje rokem 1809 se stali majiteli dačického panství Dalberkové. V době napoleonských válek bylo město nejdříve obsazeno bavorskými, později francouzskými vojenskými oddíly. Na celém panství probíhaly tvrdé rekvizice, které hospodářsky poškodily město a celé panství.⁹

V první polovině 19. století byla zřízena lesnická škola, první na Moravě lesmistrem zdejšího panství Vincencem Hlavou, kterou financoval a řídil necelé desetiletí. V roce 1833 založil František Grebner rafinerii cukru. S příchodem nového ředitele Jakuby Kryštofa Rady je spojeno nejúspěšnější období podniku a vynálezem kostkového cukru. Zrušení poddanství a roboty pro město Dačice znamenalo, že rokem 1849 skončila vláda vrchnosti a nad městem převzal dohled stát. V roce 1850 byl ustanoven podkrajský úřad se sídlem v Dačicích, dále byl zřízen okresní soud a berní

⁶ *Dačicko - Slavonicko - Telčsko: Vlastivěda moravská*. Brno, 2005, s. 579-580.

⁷ *Dějiny Dačic*. Dačice: Městské muzeum a galerie, 2002, s. 80-82.

⁸ Tamtéž, s. 115-156.

⁹ Tamtéž, s. 182-187.

úřad, vše s působností pro jihozápadní Moravu, tedy pro Jemnicko, Slavonicko a Dačicko.¹⁰

Po celou druhou polovinu 19. století až do počátku I. světové války zůstaly Dačice městem drobných živnostníků, řemeslníků, majitelů polností, bez většího rozvoje továrního průmyslu. Výjimkou byla továrna Jana Klanga na výrobu zemědělských strojů. V roce 1902 byla slavnostně dána do provozu železniční trať Kostelec – Telč - Dačice – Slavonice.¹¹

Po mnichovském diktátu byly odstoupeny ve prospěch nacistického Německa obce v soudním okrese Slavonice, sídlo okresu bylo přeloženo z Dačic do Telče. Po porážce Německa byl obnoven stav z doby před rokem 1938. Po 110 letech, v roce 1960, přestaly Dačice být sídlem okresu a byly přičleněny k okresu Jindřichův Hradec a Jihočeskému kraji. Od roku 2003 se stal Městský úřad v Dačicích sídlem pověřeného správního úřadu III. stupně, pod který spadá 83 obcí.¹²

Tabulka č. 1: **Počet obyvatel v Dačicích (od 17. století po současnost)**¹³

Rok	Počet obyvatel	Rok	Počet obyvatel
1656	1 000	1970	4 505
1666-1679	1 100	1974	4 716
1693	1 575	1975	5 006
1793	1 535	1977	5 714
1834	2 022	1980	5 897
1857	2 248		7 443 (s místními částmi)
1869	2 364	1982	5 964
1880	2 497		7 643 (s místními částmi)
1890	2 629	1984	6 027
			7 679(s místními částmi)
1900	2 796	1986	6 140
1907	2 802		7 838(s místními částmi)
1910	2 850	1988	6 238
1921	2 674		8 049 (s místními částmi)

¹⁰ *Dačicko - Slavonicko - Telčsko: Vlastivěda moravská.* Brno, 2005, s. 581

¹¹ *Dějiny Dačic.* Dačice: Městské muzeum a galerie, 2002, s. 234-250.

¹² Tamtéž, s. 582.

¹³ Tamtéž.

1930	2 574	1991	6 343
1931	2 674		7 998(s místními částmi)
1940	3 200	1994	6 328
1945	2 810		8 054(s místními částmi)
1946	2 729	1997	6 289
1947	2 796		7 996(s místními částmi)
1950	3 001	1998	6 277
1951	3 018		7 991(s místními částmi)
1955	3 329	2000	6 224
1961	3 362(s Toužínem)		7 961(s místními částmi)
1965	3 925	2001	6 209
1968	4188		7 960(s místními částmi)
		2009	7 735

Tabulka č. 2: **Dačice – 1. Polovina 20. Století (domy, obyvatelé, národnosti)**¹⁴

Rok	domy	obyvatelé	Češi	Němci	Jiní
1910	390	2 850	2 800	48	2
1921	423	2 674	2 581	42	51
1930	487	2 574	2 454	58	35
1950	659	3 301	-	-	-

¹⁴ *Dějiny Dačic*. Dačice: Městské muzeum a galerie, 2002.

4 Historie organizované tělesné výchovy a sportu v Dačicích od jejich počátků do roku 1918

4.1.1 Tělovýchovná jednota Sokol v Dačicích

Období, kdy došlo k pádu Bachova absolutismu v r. 1859, přineslo možnosti k zakládání spolků ve všech směrech.¹⁵ Tělocvičná jednota Pražská byla v českých zemích založena 16. února 1862.¹⁶ I Dačice měly zájem umožnit větší aktivitu občanů ve veřejném životě. Přestože podmínky byly velice skromné, podařilo se v r. 1868 založit první český spolek, čtenářský spolek Dyje.¹⁷ Brzy nato došlo k založení Sokola v Dačicích. Tělovýchovná jednota Sokol, jedna z prvních na západní Moravě, byla založena roku 1871, konkrétně 25. března. Na jejím založení se zasloužili právě členové Čtenářského spolku Dyje v Dačicích. Byl to P. Eduard Höchsmann, farář v Matějovci, františkán Erasmus Vitásek, měšťan Petr Mikšíček a Alois Liška.¹⁸ Antonín Fischer byl zvolen prvním starostou spolku, náměstkem byl jmenován učitel Adolf Liška, náčelníkem se stal truhlář Antonín Peniška. Jednota se začala postupně rozrůstat, čítala kolem 60 členů, bohužel už od svého založení se začala potýkat s nemalými problémy. Ten nejzávažnější nastal tehdy, když členové neměli kde cvičit, neměli žádné vlastní prostory. Na nějaký čas se přesídlili do zahradní místnosti, později stodoly jednoho z br. Hájka. Členové jednoty se nevěnovali pouze cvičení, věnovali se činnosti kulturní, ale i politické. Sokol částečně zastupoval dobrovolný hasičský sbor při požárech, neměl ale dostatečný výcvik. Do Sokola začaly pronikat návrhy, aby se Tělovýchovná jednota přeměnila v hasičský sbor v čele s německým vedením.¹⁹ Všechny tyto okolnosti se staly příčinou ukončení činnosti a rozpuštění Sokola roku 1879.

Brzy pak začaly padat návrhy pro obnovu Sokola. Při veřejném cvičení v Dačicích v září roku 1891 vystoupil starosta telčského Sokola JUDr. E. Červinka a vyzval občany k znovuzaložení Tělocvičné jednoty Sokol. Oficiálně tedy znovu začala jednota fungovat 2. ledna 1892. Funkcionáři Sokola byli zvoleni takto: „...starosta Josef Příhoda ml., náměstek Rudolf Walter, náčelník Ludvík Klang, jednatel Antonín

¹⁵ KÖSSL, Jiří, Marek WAIC a Jan ŠTUMBAUER. *Vybrané kapitoly z dějin české tělesné kultury od roku 1774 po současnost*. Praha: Agentura L print, 1994, 179 s. 123.

¹⁶ ŠTUMBAUER, J. *Přehled československých dějin tělesné výchovy a sportu*, Pedagogická fakulta České Budějovice, 1991, s. 9.

¹⁷ *Dějiny Dačic*. Dačice: Městské muzeum a galerie, 2002, s. 251.

¹⁸ 60 let Sokola v Dačicích, 1871-1931. Dačice 1931, s. 9.

¹⁹ 60 let Sokola v Dačicích, 1871 – 1931. Dačice 1931, s. 9-11.

Kasalý a pokladník Jan Gšventner. Další členové výboru: dr. Viktor Faber, František Klang, Karel Štěpánek ml. a Václav Štěpán. ²⁰

Ovšem problém s nedostatkem vhodných prostor pro své aktivity pokračoval. Až v roce 1894 povolila okresní školní rada užívání prostor tělocvičny místní měšťanské školy. Stále to nebyly prostory, se kterými by mohli být úplně spokojeni, proto téhož roku předložil na valné hromadě br. Alois Fuka návrh na založení spolku Družstva ke zřízení vlastní tělocvičny.

Tento rok je také významný pro Sokol tím, že došlo ke schválení nového spolkového praporu (*viz příloha 1*).

Od znovu založení Sokola byly jeho hlavní náplní okrsková i veřejná cvičení celé západomoravské župy, jejímž byla členem. Zařazovali i pochodová cvičení a výlety do blízkých vesnic. Dačičtí Sokolové nezapomněli ani na III. Všesokolský slet v Praze v roce 1895, kterého se zúčastnili poprvé.

Kromě tělocvičné činnosti se věnoval také činnosti kulturně společenské a zábavné. Pořádal přednášky různorodých témat – historie, cestovatelství, životy významných osobností. Spolek rád pořádal zábavy a plesy. Mezi ty oblíbené patřila mikulášská a silvestrovská zábava. Nepříjemnosti nastaly, když jeho připravované akce byly úřady zrušeny nebo musely projít řadou určitých korektur.

Na počátku 20. století rozšířila Tělocvičná jednota aktivitu o divadelní činnost. První divadelní hra nesla název Maryša, která byla sehrána v lednu 1903. Dále byl zřízen hudební a pěvecký odbor.²¹

Na žádost dačických dam byl v roce 1908 zřízen ženský odbor Sokola. Starostkou byla zvolena Leopoldína Faltová, místostarostkou Marie Čerychová. Po čtyřech letech tento ženský odbor splynul s ostatním členstvem na základě schválení nových stanov.

Z důvodu narukování mužského osazenstva do 1. sv. války nevyvíjel spolek žádné aktivity. Jen několik členů a členek se staralo o přežití spolku, aby se po válce mohl se svými aktivitami opět dát do pochodu.²²

²⁰ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2007. IV., s. 66.

²¹ Tamtéž

²² *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V.

4.1.2 Bruslařský klub

Bruslařský klub vznikl před první světovou válkou. V této době se ještě sportovní kluby příliš nezakládaly.

Za počátky klubu považujeme datum 27. června 1893, kdy se konala valná hromada, na níž došlo ke zvolení prvních funkcionářů spolku. „*Předsedou byl zvolen okresní lékař dr. Jan Váňa, jeho náměstek okresní soudce Bedřich Kancnýř, jednatel byl učitel František O. Dušek, pokladníkem Josef Dvořák, hospodáři učitel Antonín Kesner a sl. Marie Konečná. Mezi další členy výboru patřil ještě Antonín Nikendey a sl. Štěpánková.*“²³

Bruslení byl sport, který se rozvíjel poměrně rychle. Lidé si ho nevybírali pouze z důvodu zábavy a vyplnění volného času, ale šlo také o vybudování si prestiže ve společnosti. Proto ty, kteří bruslili, měli mezi ostatními občany ve městě lepší společenské postavení.

Poprvé bylo zřízeno kluziště v místní části na Peráčku, tam se ale nebruslilo dlouho, protože na valné hromadě v prosinci 1894 byl podán návrh, aby se pronajala obecní louka a tam se vytvořilo nové kluziště. Členové tento návrh odsouhlasili a novým kluzištěm se mohli pyšnit na louce Sádku. Nechali zde také postavit dřevěnou boudu, aby se mohli schovat i ti co nebruslili.

Později kluziště fungovalo na řece Dyji. Tam se ale bruslařská sezóna zkracovala, neboť docházelo ke kratším a mírnějším zimám.

Protože bruslení bylo celkem finančně náročné, mohli si ho dovolit spíše majetnější občané. Od roku 1894 měly děti každý čtvrtek bruslení zdarma, toho využívaly právě ty, které si to nemohly dovolit.

Členská základna spolku postupně klesala. Při svém založení měl spolek 75 řádných členů, v roce 1899 už pouze 41. Nešlo o to, že by bruslení nebylo pro občany Dačic atraktivní, ale přibývalo těch, co nevstupovali do spolku a raději si koupili bruslařský lístek na neomezenou dobu. To dokazují dochované zprávy. V roce 1896 navštívilo kluziště 30 mimořádných účastníků, v roce 1899 se počet navýšil na 106.²⁴

²³ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2007. IV., s. 72.

²⁴ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2007. IV., s. 73.

5 Historie organizované tělesné výchovy a sportu v Dačicích od roku 1918 do roku 1945

5.1.1 Tělovýchovná jednota Sokol v Dačicích

Zpráva o vyhlášení československé samostatnosti se k obyvatelům Dačic dostala až 29. října 1918, den po samostatném vyhlášení v Praze. Tuto novinu chtěli ihned oslavit, proto se následující den svolalo shromáždění na Palackého náměstí, kde zúčastnění zpívali písně Kde domov můj, Hej Slované. Oslavy měly i negativní stránku, někteří občané zaútočili na výlohy obchodů, které vlastnili dačičtí židé.²⁵

Starosta Sokola Fr. Vítů žádal zastupitelstvo: „*By klid večer nebyl rušen školními dětmi a výrostky, žádá se zdvořile městské zastupitelstvo by nejobvyklejším způsobem v místě (snad vyhubnováním) byli uvědoměni rodiče, že nesmějí svých dětí a odrostlejších po 14. roce nechat bez jejich dozoru na ulici po 6. hodině večerní.*“²⁶ Na základě tohoto dopisu v roce 1918 došlo ke zřízení bezpečnostního odboru Sokola, jehož úkolem bylo dodržování veřejného pořádku ve městě, nádraží či zastávkách. V tomto roce došlo k nové volbě funkcionářů Sokola. Starostou byl zvolen Br. Jan Bílkovský, náměstkem br. Ladislav Hájek, náčelní sestrou Marie Fojtová a náčelním br. Josef Procházka. Právě tyto funkcionáři jednoty měli svou prací udržet chod Sokola tak, jak fungoval do této doby, a dál ho rozvíjet. Podařilo se založit další odbor - Divadelní a zábavní odbor Sokola, který svým působením významně přispíval do pokladny Tělovýchovné jednoty Sokol a zároveň Družstva pro vybudování tělocvičny (zřízeno 26. února 1910).

Tento spolek si žádal volbu funkcionářů, starostou se stal Antonín Podsedník, jednatelem Jan Solař a náměstkem Antonín Kesner. Nejvíce se o rozkvět spolku postaral okresní hejtman Jaroslav Friedrich. V roce 1919 převzal funkci starosti po panu Solařovi.

Konečně nastalo, na co všichni čekali. Česká obec sokolská požádala městský úřad o pozemek, kde by měla stát Sokolovna. Potřebovali ovšem finanční pomoc, proto na přelomu roku 1920/1921 požádali ministerstvo veřejného zdraví a tělesné výchovy. „*Takže v roce 1922 povolilo ministerstvo subvenci 50 000 Kč splatnou v 5 ročních*

²⁵ STEHLÍK, M. *Zapomenuté dějiny: Dačice ve 20. století*. Dačice, 2000.

²⁶ SOKA J. Hradec, fond AM Dačice, karton 327, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1923-1933.

*lhůtách po 10 000 Kč, obnos to, jaký nebyl jiným jednotám poskytnut.*²⁷ Když měli dostatek finančních prostředků, začali shánět stavební materiál a stavba sokolovny mohla začít v plném proudu.²⁸

Sokolové mohli být šťastní, neboť docílili toho, na co dvanáct let čekali. Koncem roku 1922 byla dokončena stavba a 18. prosince 1923 došlo k oficiálnímu otevření Sokolovny v Dačicích. Největším jejich přáním bylo, aby Sokolovna byla zachována pro další generace a sloužila svému účelu, což dokládají tato slova: „*Budiž tu vždy pěstován ve zdravém těle zdravý duch! Šli jsme vždy cestou přímou, kterou sokolstvu vyznačil bohatýrský Tyrš, vždy kráčeli jsme ve stopách šlechtného Fügnera. A jako naši stateční předkové tělesné i duševní statky své věnovali pravdě, již hájili proti nepřizní časů, tak stůjme i my a vy budoucí jako pevná hráz jazyka slovanského, mravů otců a duševního pokroku.*“²⁹

Sokol byl až do roku 1918 jedinou tělovýchovnou jednotou v Dačicích. Jednota spadla pod jihlavskou župu, kterou spravoval plukovník Švec. Pravidelně se objevovali na okrskových cvičeních, ale i všesokolských sletech.³⁰

V roce 1936 mohli přivítat na okrskovém cvičení v Dačicích olympijského vítěze v gymnastice Bedřicha Šupčíka (*viz příloha č. 2*). Členové TJ Sokol stáli u zrodu oddílu tenisu, odbíjené, fotbalu a ledního hokeje. Fotbaloví nadšenci pořádali zápasy na hřišti za měšťanskou školou. V oblibě měli také organizaci výletů do okolí a pochodová cvičení. Nejčastěji směřovali do Liščích hor a Zahrádeckého lesa³¹ (*viz příloha č. 3*).

Veškeré slavnosti a oslavy ve městě organizoval Sokol. Především to byly oslavy státních svátků a výročí významných osobností. To všechno bylo spojeno s průvody a tábory lidu, jež se měly možnost seskupit na jediném místě, které propůjčila městská rada - v Kancnýřově sadu na Palackého náměstí. V ten den byly veřejné budovy ozdobeny státními vlajkami a osvětleny. Velmi významnou událostí, která stojí za připomenutí, byla oslava 60 let Sokola v Dačicích. V roce 1931 byl na její památku vydán sborník, v němž byly popsány dějiny jednoty, její cíle a ideály.

Sokol ve městě, jak je již známo, neměl funkci jen tělovýchovnou. Snažil se občanům připravovat přednášky různých tělovýchovných témat, historické, geografické nebo přiblížit životy významných osobností a tím tak rozvíjet vzdělanost ve městě.

²⁷ 60 let Sokola v Dačicích, 1871 – 1931. Dačice 1931, s. 12.

²⁸ Tamtéž.

²⁹ 60 let Sokola v Dačicích, 1871 – 1931. Dačice 1931, s. 12.

³⁰ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, s. 70.

³¹ SOkA J.Hradec, fond AM Dačice, karton 327, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1923-1933.

Protože se každoročně konala oslava narozenin T. G. Masaryka, byly připraveny přednášky: *T. G. Masaryk a jeho životní dílo*, *Masaryk a sokolstvo*, aj. Jakákoli aktivita spolku musela mít svolení od Okresní politické zprávy v Dačicích. Většinou svolení jednota dostala a s tím bylo spojeno povolení vylepovat plakáty na připravované akce, aby se dostala do podvědomí co největšímu počtu obyvatel Dačic.

Další odbor, který začal při Sokolu fungovat, byl Divadelní a zábavní odbor Sokola, který vznikl roku 1919 a byl pověřen pořádáním zábav, koncertů, plesů a divadelních představení. Do funkce tohoto odboru byl zvolen předseda a režisér. V roce 1926 obě funkce zastal Bohuslav Kamenář. O rok později ho ve funkci předsedy nahradil Ladislav Hájek a funkci režiséra za něj převzal František Horník. První představení, které odbor sehrál, bylo 2. 3. 1919 v sále městské spořitelny hra *Karikatury*.

V roce 1937 pořádala Československá obec sokolská tzv. rozestavěný běh, což měl být začátek příprav na X. všesokolský slet v roce 1938 a zároveň během tohoto běhu přijali sletové poselství Československé obce sokolské. Sokolové začali provozovat kino nazvané Zvukové bio Sokol Dačice, každý rok bylo potřeba prodlužovat licenci pro tuto činnost.³² Promítání bylo na programu vždy ve středu, v sobotu a v neděli od osmi hodin večer. V předprodeji bylo možné si zakoupit lístky na sezení i stání.

Sokol se snažil udržovat s ostatními spolky přátelské vztahy, důkazem může být to, že si vypomáhaly při organizaci státních oslav či zajištění materiálního vybavení pro různé kulturní akce. Každý člen Sokola by neměl zapomínat na myšlenky zakladatele Dr. Miroslava Tyrše a především se podle nich řídit. V květnu 1932 uctili památku jeho stých narozenin a nechali přejmenovat část ulice (dříve Komenského) od Sokolovny, směrem na Kostelní Vydří, na ulici Tyršovu.³³ Smutná zpráva přišla 14. září 1937, zemřel prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Na tuto událost tělovýchovná jednota Sokol upořádala smuteční ceremoniál, kterého se zúčastnily všechny spolky, školy a ostatní občané Dačic.³⁴

Jednota se 1. května 1938 zúčastnila sokolského srazu župy pluk. Švece, která se konala ve Slavonicích. Dále X. všesokolského sletu v Praze, konaný 3. - 6. července.

³² SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 329, inv. č. 493 Spolkové záležitosti 1938-1939.

³³ SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 327 č. inv. 493, Spolkové záležitosti 1923-1933.

³⁴ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, s. 63.

Dne 5. července oslavili památku Mistra Jana Husa na Palackého náměstí.³⁵ Ze zápisu z městské kroniky se dozvídáme, že oslavy k dvacátému výročí vyhlášení československé samostatnosti se 28. října nekonaly: „...20. výročí zrození naší republiky. Smutné to výročí ve zmrzačené vlasti. Oslava se nekonala, prapory nebyly vyvěšeny. Čechové pouze v tichu vzpomínali národního svého svátku.“³⁶

V brzkých ranních hodinách 15. března 1939 byli obyvatelé města upozorněni na příchod Němců do Dačic. Když v zemi převzali moc nacisté, měl Sokol složitou pozici. Musel čelit pronásledování ze strany okupantů. Nejdříve přicházely zákazy pořádat divadelní představení, později šlo o veškeré aktivity. S tím se Sokolové nechtěli smířit, a proto v rámci činnosti Sokola došlo k vytvoření odbojového odboru. Bohužel 12. dubna 1941 přišlo to, z čeho měli všichni strach. Činnost jednoty byla zastavena a majetek, který vlastnila, jí byl zabaven. Jakmile došlo k zastavení Sokola, vznikla ilegální odbojová organizace Jindra. Její činnost byla zaměřena na získání zpravodajských údajů, pomoc rodinám pronásledovaných občanů. Dne 12. října 1941 byla sokolská obec rozeznána, vedoucí odborů byli zatčeni a majetek zabaven německým obyvatelstvem, „...noc ze 7. na 8. říjen byla pro Sokolstvo nocí hrůzy. Nedosti na tom, že 12. dubna zastavena činnost Sokola. Sokolstvo mělo být úplně vyhlazeno. Sokolové byli zatýkáni, popravováni. Ale ani po rozpuštění Sokolstvo nezahálelo a účastnilo se velmi početně domácího a i zahraničního odboje. Duch Sokolstva a legionářů nebyl zlomen...“³⁷

Násilné pronásledování členů Sokola okupanty bylo na konci listopadu ukončeno jejich zatčením německým gestapem. Mezi zatčenými byl Adolf Liška a Bohumil Šuhaj. Oba byli odvezeni do Jihlavy a bylo jim nařízeno, aby si s sebou vzali své radiopřijímače a gestapo jim je mohlo odebrat. Liška i Šuhaj byli suspendováni. Šuhaj byl z vězení propuštěn v březnu 1942 a po souhlasu německých úřadů se mohl vrátit zpět do funkce. Liška byl puštěn v září 1942, ovšem učit měl zakázáno. Nečekaně byl v listopadu znovu zatčen a vězněn v Jihlavě a poté až do roku 1945 v koncentračních táborech.³⁸ Sokolové měli zakázáno se sdružovat, ale Němci v dačické sokolovně pobývali velmi často. Postupně si tam uskladnili majetek.³⁹

³⁵ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, str. 71.

³⁶ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, str. 75.

³⁷ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, str. 105.

³⁸ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, str. 113.

³⁹ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, s. 132.

5.1.2 Dělnická tělovýchovná jednota

Počátkem prosince 1919 se uskutečnila veřejná schůze, jejímž cílem bylo založit dělnickou tělovýchovnou jednotu (DTJ). Oficiálně byla založena 15. ledna 1920. Za nedlouho se přejmenovala na Federovanou dělnickou tělovýchovnou jednotu (později FDTJ). *Dačický zpravodaj*. 1986, č. 84. uvádí, že k této změně došlo 31. května 1921, naproti tomu *Dačický vlastivědný sborník V/2009* v roce 1920 a v literatuře *Dějiny Dačic* se dokonce uvádí rok 1923. Proto o konkrétním datu můžeme pouze debatovat. Díky této změně nastal i převrat ve stanovách spolku. Museli požádat Okresní politickou správu, aby jim schválili stanovy nové.

Starostou spolku byl v roce 1920 zvolen Jan Křížek, místostarostou Jan Vokáč a jednatel J. Konrád. Rok 1922 přinesl novou volbu funkcionářů – starosta Stanislav Štěpán, jednatel Petr Břečka.⁴⁰ Díky archivním pramenům se dovídáme, že tento spolek si při volbě funkcionářů poprvé zvolili post vychovatele, kterým se stal Josef Bárta. Veškeré snažení spolku byla „...*péče o tělesnou výchovu mládeže všech směrů, včetně skautství. Péče o rozumovou, citovou a mravní výchovu mládeže, včetně výchovy samouků směru vědeckého i uměleckého.*“⁴¹

Došlo k další změně stanov a jednota od konce října 1926 byla známá pod názvem Jednota proletářské výchovy. Stejně jako většina spolků chtěla mít svá vlastní zázemí, tak i FDTJ prahla po své vlastní tělocvičně, jak dokládá dopis městské radě: *“Podepsaná Federovaná Dělnická Tělocvičná Jednota v Dačicích žádá slušně městskou radu, by ku stavbě tělocvičny, kterou právě staví a na kterou dle rozpočtu třeba 60 000 cihel obdržela tento materiál ve stejném procentuelní výši zdarma a další pak materiál za těchže podmínek jak Tělocvičné jednotě Sokol v Dačicích městským zastupitelstvem povoleno bylo.*“⁴²

Rychlé jednání a výborná pracovní kázeň byly výsledkem veškerého snažení o vlastní tělocvičnu. Po roce byla tělocvična neboli Dělnický dům postavena. K slavnostnímu otevření došlo 9. září 1923 společně s divadelní hrou Špatný pastýř, která se hrála v předvečer této slavnosti.

Protože byl spolek zaměřen především tělocvičně, stal se Dělnický dům centrem Komunistické strany v Dačicích. Scházeli se zde členové FDTJ, ale i členové Rudých odborů, konzumního družstva Vzájemnost a oddílu Spartakových skautů.

⁴⁰ SOkA J. Hradec, fond OÚ Dačice, karton č. 525, Dělnická tělovýchovná jednota.

⁴¹ SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 326, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1910-1922.

⁴² Tamtéž.

I FDTJ organizovala veřejná cvičení a tělocvičné akademie. První akademie byla pořádána 10. října 1920 v sále městské spořitelny.⁴³

Pod Jednotu proletářské tělovýchovy (později JPT) v Dačicích spadal fotbalový odbor. Žádal zastupitele o povolení, aby mohl používat hřiště za měšťanskou školou jednou za 14 dní po dobu dvou dní. Protože hřiště měl v pronájmu už Sportovní klub, nebylo možné vyhovět této žádosti JPT. Jediná možná situace byla domluva mezi spolky.

To, že se spolek nevěnoval pouze tělovýchově, ale i divadlu, je nám už známo. Stejně jako Orel i Sokol měli ve své činnosti zahrnuto spoustu divadelních představení. Divadelní činnost zahájil spolek hrou od Otokara Pospíšila Svítání v květnu. První hra, která byla sehrána v Dělnickém domě, nesla název Bělohorská mračna od J. F. Karase.

Spolek se snažil držet divadelní práh stále jako aktivní činnost a počet představení za rok se pohyboval kolem tří. Každý si přišel na své, neboť do programu byly zařazeny jak komedie, dramata, tak i klasické a historické hry.⁴⁴

Mimo jiné další jejich oblíbená činnost, ve které byli aktivní, bylo pořádání přednášek pro veřejnost. Z dochovaných pozvánek můžeme uvést několik uskutečněných přednášek na různá témata - *Bedřich Smetana a jeho život a dílo, Vznik a zánik světů – planeta Mars, Péče a děti o školy v Rusku, Žil Ježíš?*

V roce 1934 slavil spolek patnácté výročí od založení. Jednota proletářské výchovy dostala od Okresního úřadu v Dačicích povolení na 17. června uspořádat společně s dělnickým družstevním hnutím slavnost k výročí. Museli ovšem dodržet určité podmínky, což dokládá tento dopis: „*Frekvence na silnicích nesmí býti rušena. Za klid, pořádek a dodržení programu a podmínek ručí předseda. Proslov na sportovním hřišti nesmí míti ráz politický.*“⁴⁵ Protože byl spolek ovlivněn levicovou politikou, nesmělo to být neseno až k této události. Ve velké míře byla činnost spolku ovlivněna programem komunistické strany a v tomto duchu i vedeny aktivity.

Pro zabavení organizovali mikulášské, silvestrovské a dětské besídky. To bylo v roce 1938 hejtmanem zakázáno, už kvůli politicky nepříznivé době, ale především v tomto roce byla Jednota proletářské tělovýchovy úředně rozpuštěna.⁴⁶

⁴³ SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 327, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1910 - 1922

⁴⁴ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V.

⁴⁵ Tamtéž.

⁴⁶ *Dačický zpravodaj*. 1986, č. 84.

5.1.3 Československý orel

Tělovýchovná jednota Orel byla založena v roce 1921. Ke vzniku velice pomohl místní římskokatolický kněz Eduard Rozmahel.⁴⁷ První dva roky vykonával funkci jednatele Orla. Roku 1923 při volbě funkcionářů byl starostou zvolen Jan Viklický (řezník), místostarostou Leopold Leixner (zámečník), jednatelem Ferdinand Kučera (tajemník strany lidové), režisérem Eduard Rozmahel (v roce 1928 byl na valné hromadě zvolen vzdělavatelem spolku).

Mezi nejdůležitější činnosti tělocvičných jednot bezpodmínečně patřilo pořádání cvičení a tělocvičných akademií. I jednota československého Orla byla aktivní.

Okresní politická správa v Dačicích povolila uskutečnit první tělocvičnou akademii. Konala se v květnu 1922 v Orlově ve františkánském klášteře.

Na podzim 1926 vznikl odbor skautingu, na který Orel dohlížel. Vedl ho Otta Tesař, místovůdcem byl František Kos a rádcem Martin Krs.⁴⁸

Chod tělocvičné jednoty Orel komplikoval fakt, že veškeré aktivity musely být schváleny a splňovat určité podmínky, to dokládá dopis z února 1923 od Okresní politické správy v Dačicích, kde žádá veškeré informace o tělocvičné, výchovné a vzdělávací činnosti Orla, o počtu členů, zda nemá spolek spory s jinými organizacemi.⁴⁹

Tělocvičná jednota Orel, společně s katolickou omladinou Dačic, byla pověřena pořádáním oslav tisíciletého výročí trvání českého státu a památky knížete Václava.⁵⁰

Nejen Orel, ale i další tělocvičné organizace se podílely na rozvoji kultury ve městě. Spolek měl na starosti církevní svátky a oslavy, ale v jejich zájmu bylo pořádání přednášek, na různá témata a divadelní představení.

Z archivních materiálů se dovídáme, že s první divadelní hrou se představili v dubnu 1922, nesla název *Tovární dělnice a její dva milenci*, její autorem byl František Šupka. V letech 1923-1926 členové nebyli v oblasti divadla příliš činní, sehráli pouze tři divadelní představení, během následujících pěti let postupně počet představení přibýval.⁵¹

Jelikož pěvecko-divadelní soubor Tyl byl v letech 1929-1931 nevykazoval příliš činnosti, je možné že právě Orel dostal schválení zahrát šest představení za rok, aby kulturní život v Dačicích neupadal. Všechny spolky měly určitá pravidla, stejně tak i

⁴⁷ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V.

⁴⁸ SOkA J. Hradec, fond OÚ Dačice, karton č. 525, Dělnická tělovýchovná jednota.

⁴⁹ SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 327, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1923-1933.

⁵⁰ Tamtéž.

⁵¹ SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 327, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1923-1933.

Orel musel dodržovat určité podmínky.⁵² Při každém představení byl nutný policejní dozor, aby se zamezilo veškerým výtržnostem, ale především, aby hlídal školní mládež. V zimním období bylo divadlo přístupné této vrstvě obyvatel pouze pokud začátek byl do 20. hodin, v letním období měli povolen přístup se začátkem do 21. hodin.

Dalším zájmem tělocvičné jednoty Orel bylo pořádání přednášek. Většinou byly nesené v duchu církevním. Obyvatelé si mohli vybrat dle vlastní chuti ve spolkové místnosti Orlovny ve františkánském klášteře v Dačicích, kde byly organizovány přednášky např. na téma - *Sv. Terezie od Ježíška, Po stopách Kristových, Život sv. Alžběty nebo První cesta československých katolíků do Říma.*⁵³ Za touto aktivitou stál představený kláštera P. Lad. Stojdl. *Paříž a její umělecké památky* byla poslední veřejnou přednáškou konanou 13. října 1925.⁵⁴

Stejně jako Sokol, tak i Orel si musel najít volné prostory ke cvičení. Tuto úlohu jistou dobu plnila jídelna ve františkánském klášteře v Dačicích. První kámen nové tělocvičny byl položen v březnu 1938, budovu naprojektoval architekt Richter z Měšina. Jednalo se o přístavbu Katolického domu. V září 1939 byly dokončeny všechny práce spojené se stavbou.⁵⁵

Během Protektorátu Čechy a Morava nebyl sice Orel úplně rozpuštěn, ale 29. března 1939 nařídilo ministerstvo vnitra zrušit branné oddíly. Zpráva z policejního ředitelství v Brně oznámila zastavení činnosti Orla na Moravě ke dni 30. listopadu 1941 s tím, že všechny spolkový majetek byl zabaven a spolkové domy uzavřeny.⁵⁶

Poslední zmínka o TJ Orel je v dačické městské kronice ze dne 21. ledna 1946, kde se dočítáme, že došlo k obnově poválečné činnosti Orla.⁵⁷

5.1.4 Sportovní klub

Nejmladší z tělovýchovných a sportovních spolků byl Sportovní klub, který vznikl 7. června 1934, kdy byl ustanoven výbor Sportovního klubu.⁵⁸ (viz příloha č. 4) O tom, jak spolek pracoval, se nedochovalo příliš informací. Malý obrázek z toho oddílu nám pomohou přiblížit alespoň zajímavosti klubu a korespondenci s městskou radou.

⁵² Tamtéž.

⁵³ Tamtéž.

⁵⁴ Tamtéž.

⁵⁵ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, s. 66.

⁵⁶ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V.

⁵⁷ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, s. 170.

⁵⁸ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V.

Protože Sportovní kluby v okolních městech - Jemnice, Slavonice, Telč, již měly ve vlastnictví nebo v pronájmu hřiště, i v Dačicích chtěli mít také své prostory, kde by se mohli věnovat fotbalu. Proto v roce 1923 kroužek požádal městskou radu, aby si mohli pronajmout část pozemku poblíž sokolovny, kde se jednou za měsíc konaly trhy. Byli ochotni udělat maximum, aby tento pozemek dostali. Slíbili, že jejich aktivitou nenaruší pravidelné pořádání trhů a celkový vzhled tržnice zůstane stejný. Tento návrh ale nebyl obecním zastupitelstvem schválen, protože by se musely vykácet některé stromy: „Z nynějšího tržiště hřiště povoleno býti nemůže z toho důvodu hlavně, že by se tam musely vykáceti stromy. Bude navrženo, aby po žních byla povolena na hřiště část přiléhajícího pole obecního.“⁵⁹

I když se hřiště nepodařilo vybudovat, konaly se na tržnici alespoň sportovní slavnosti a lehkooatletické závody. Časem se Sportovní klub dočkal. Pozemek, který se nacházel za městskou školou, mu byl pronajat k výstavbě hřiště. I přesto ale členové Sportovního klubu bojovali s několika problémy. Výstavba byla náročná, muselo se navozit velké množství hlíny, aby byl terén rovný. Dále bylo třeba zamezit tomu, aby se při hře nekopal míč na sousední zahrádku přes plot, proto byla na plotě nasazena ochranná síť. Ale i tak si školní rada stěžovala na zničený školní plot a trvala na tom, aby bylo vše co nejdříve opraveno.⁶⁰

Na základě archivních pramenů se dovídáme, že hřiště nebylo využíváno pouze Sportovním klubem. Svaz čs. důstojnictva v Telči zde uspořádal v létě 1935 kurz branné výchovy odvedenců. Také vojenská četa z Dačic využívala hřiště.⁶¹ Protože hřiště využívaly i jiné kluby či organizace, požadovali členové klubu od Městského úřadu v Dačicích nějaké finanční příspěvky na údržbu a opravy hřiště: „Jest právě football jednou z tělovýchovných složek zdejší voj. posádky a jest provozován pod dozorem tělovýchovného důstojníka téměř denně. Tím ovšem jsou větší měrou upotřebeny na příklad footballové branky, které nyní vykazují sklon a uvolnění připevňovacího železného oblouku. Mimo to trpí síť umístěna na horní straně hřiště, která jest nyní ještě více poškozena.“⁶² Jelikož rozpočet města nebyl na tyto náklady připraven, výsledek řízení byl negativní.

Klub se neangažoval jen ve fotbalu, ale věnoval se i plavání. Pořádali plavecké závody na řece Dyji. Díky tomu dostali od Městského úřadu v Dačicích povolení

⁵⁹ SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 327, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1923 – 1934.

⁶⁰ SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 328, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1935 – 1937.

⁶¹ Tamtéž.

⁶² SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 329, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1938 – 1939.

k využití části obecní louky pod splavem. Městská rada povolila upevnit vývěsní skřínku na zeď věže a obyvatelé byli informováni o veškeré aktivitě Sportovního klubu. I tento spolek se nevěnoval pouze sportu. Účastnil se organizace různých slavností, což dokládají některé pozvánky: „*zahradní slavnost, koulení o ceny, koncert, lampiónový průvod městem a benátská noc s ohňostrojem a maskovanými lodkami.*“⁶³ Na 21. květen 1939 bylo připraveno slavnostní kácení máje s doprovodným programem *Středověký fotbalový zápas a jiné atrakce s hudbou*. Na konci května měli povoleno uspořádat kabaret s programem *Hašlerovy písně*.⁶⁴ Ačkoli se nedochovalo příliš informací, můžeme říct, že se Sportovní klub snažil povzbudit život v Dačicích jak ze sportovní stránky, tak i kulturní a hlavně navázáním kontaktů občanů města Dačice. Na základě rozhodnutí Zemské politické správy v Brně byl v roce 1939 Sportovní klub vymazán ze spolkového katastru.⁶⁵

5.1.5 Klub československých turistů

Počátky turistického klubu se datují do prosince 1931, kdy se konala informační schůze, jejímž cílem bylo zvolit přípravný výbor pro zřízení turistického klubu v Dačicích. Klub byl oficiálně ustanoven na valné hromadě 6. května 1932, na kterou byl pozván předseda Podyjské župy Karel Zobal. Mezi zvolenými členy bylo 6 členů výboru, 3 náhradníci a 2 revizoři.⁶⁶

Na začátku měl klub 28 činných členů, počet se postupně začal navyšovat. Předsedou klubu byl zvolen Ondřej Chloupek, Jan Rohm místopředseda, J. Kareš jednatel a M. Matucha pokladník.⁶⁷

Krátce po vzniku se spolek potýkal s problémy se zemským úřadem v Brně, neboť ten požadoval, aby oznámil zřízení Turistického klubu v Dačicích. Podle úřadu byla aktivita spolku nepovolená a hrozil mu trest. Členové se proti tomuto výroku bránili, tvrdili, že svou činnost dosud nezahájili. Oficiálně provedli oznámení až po jednání o změnách stanov ústředí klubu v Praze.

Oddíl měl jasné cíle - rozvoj turistiky v okolí, značení tras, vydávání map, pořádání zájezdů jak po republice, tak i do ciziny, zviditelňovat místní památkové

⁶³ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V., s. 155.

⁶⁴ SOkA J. Hradec, fond AM Dačice, karton č. 329, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1938-1939.

⁶⁵ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V., s. 155.

⁶⁶ SOkA J. Hradec, fond Klub čs. Turistů Dačice, Kniha zápisů ze schůzí 1932 – 1947.

⁶⁷ Tamtéž.

objekty pro cizince a udržovat místní krajinu, tak aby přilákala co nejvíce turistů právě sem na hranici Čech s Moravou.

Nejvíce projednávaným tématem bylo ubytování pro turisty na letní sezónu. Požadovali byty a turistickou noclehárnu. Bylo třeba co nejvíce lůžek, a proto někteří dačičtí obyvatelé na letní měsíce pronajali své volné pokoje. Každý turista měl o ubytování v Dačicích dostatek informací, neboť byl vytvořen seznam volných bytů, který byl odeslán do Prahy na ústředí Klubu československých turistů a poté zveřejněn. Provizorní noclehárnu zřídili i v prostorách měšťanské školy v Dačicích. Neměli dostatek materiálního zázemí (2 slamníky a prostěradla), proto odbor žádal o pomoc, aby ústředí poslalo alespoň 3 nebo 4 postele a prostěradla. Bylo jim vyhověno a dostali 2 železné postele s prostěradly. Ceny noclehárny byly nastaveny takto: pro člena KČST noc/ lůžko byly 3 Kč, pro nečlena 5 Kč, pro žáky a dorostence 2 Kč.⁶⁸

Na ubytování v roce 1932 vydělali 41 Kč, v roce 1934 jen 14,40 Kč a v roce 1937 to bylo 58 Kč. Noclehárna se postupně rozrůstala i díky pomoci ostatních odborů, které darovaly postele.

Mezi další činnosti klubu bylo značení cest. Informační cedule, které byly umístěny na turistické stezky, si vyráběli členové sami. Pouze ty co stály před státními lesy (nesly text, který si zvolila správa lesa) a k soukromým cestám se zákazem vstupu na pozemek nebo do lesa, se kupovaly. Za značkování cest odpovídal J. Heřmánek - generální značkovatel.

Turisté se chtěli podílet na výstavbě koupaliště. Přednesli městské radě žádost, aby prostory u Valchy (místo u dnešní nemocnice) upravila a byla možná stavba. Tento návrh ale nebyl ani předán dál, neboť rada již tuto myšlenku vyslovila a na tomto návrhu už pracovala.⁶⁹

Hlavní činností KSČT bylo organizování výletů, především po okolí. Ať už byly ½ denní, celodenní i vícedenní. Cestování jim usnadnila autobusová nebo vlaková doprava (pro skupiny byly připraveny slevy). I přesto, že některé naplánované výlety se musely zrušit, byť i na poslední chvíli, na oblíbenosti rozhodně neztrácely. Výlety byly plánovány na různá zajímavá místa, památky, v létě např. na koupání.

Aby zájem o turistiku mezi obyvatelstvem vzrůstal, na programu často bylo pořádání přednášek a promítání filmů s turistickou tematikou.

⁶⁸ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V., s. 147

⁶⁹ Tamtéž.

Promítání bylo připraveno i pro školní mládež. Chtěli rozvíjet členskou základnu nejen obyvateli z Dačic, ale i blízkého okolí, případně se připojit ke KČST ze Slavonic a Jemnice. Pravidelností se stalo pořádání vánočních besídek chudým dětem, hlavně v těch místech, které byly turisticky zajímavé. Děti se měly dozvědět, odkud peníze pochází a jaké výhody či nevýhody turistika má.

Roku 1932 Podyjská župa ve Znojmě přispěla 300 Kč. Tato částka byla rozdělena mezi 6 nejchudších obcí (Peč, Stálkov, Nové Sady, Valtínov, Matějovec, Dolní Radíkov). V roce 1934 bylo 100 Kč rozděleno mezi žáky v státní měšťanské škole v Peči a Českém Rudolci. Padesát korun bylo v roce 1936 darováno žákům do Dolního Radíkova.⁷⁰

Dačičtí členové KČST udržovali kontakt s ostatními turistickými kluby v republice, odebírali různé turistické příručky z jiných regionů nebo přispívali články do turistického časopisu, kde se objevovala inzerce (nejvíce ubytování), propagace města i okolí.

Rok 1934 přinesl příležitost vydávat časopis. Přáli si samostatný časopis, který měl nést název *Turistika Podyjské župy*. Bránili se společnému vydávání jak s Podyjskou župou, tak i s Brněnskou župou. Turisté odebírali společný župní časopis *Našim turistům*, kam každý rok dávali také příspěvky. V roce 1937 byli Brněnskou župou upozorněni, že za odebírání župního časopisu dluží celkem 294,40 Kč.

J. Rohm věnoval KČST několik čísel časopisu Turistického obrazu. V roce 1936 bylo odsouhlaseno odebírání časopisu *Dělnický turista*. Veškeré tyto materiály, (časopisy, průvodce, mapy) byly uloženy do archivu odboru. Členové měli možnost vypůjčení za jednotný poplatek 1 Kč/osoba. Jediné co se neuložilo do archivu, byla velká informační turistická mapa s vyznačenými cestami, nechala se zarámovat a zaskleněna byla vyvěšena na radnici.

Dlouhé debaty se vedly o tom, kam by měla být umístěna Stanice místního odboru turistů. V roce 1933 přišel majitel hotelu Mattes s návrhem umístit ji do jeho prostor. Ovšem s podmínkami, které určil klub - povinností bylo zřízení jedné místnosti se čtyřmi lůžky jako noclehárna. Polovina výtěžku z ubytování by byla přidělena klubu. Neuplynul ani rok a členové zjistili, že noclehárna pro turisty tady není tolik potřebná, a proto ji přestěhovali v roce 1934 zpět do měšťanské školy.

⁷⁰ Tamtéž.

Na podzim roku 1933 začali někteří členové navštěvovat kurz německého jazyka pod vedením učitelky Marové ze Slavonic.

Z dochovaných informací se dovídáme, že se klub také věnoval lyžování a vodní turistice.⁷¹

I když KČST vystupoval jako samostatná jednotka, byl podřízen Podyjské župě a pravidelně ji musel odevzdávat zprávy o činnosti klubu. Klub byl Podyjskou župou pozván 2. dubna 1934 na valnou hromadu do Třebíče. V Dačicích se župní valná hromada uskutečnila o rok později 28. 4. 1935 v hotelu Škoda. Jednatel Jan Kareš na valné hromadě řekl, že činnost klubu během posledních dvou let upadla a povzbudil členy k posílení klubové aktivity. Protože hodně členů z klubu odcházelo, bylo těžké aktivitu posílit.

Rok 1938 si turisté v Čechách připomínali 50. výročí od založení KČST. Příznivci turistického spolku uspořádali v Praze celostátní oslavy. Rovněž Dačický spolek se přidal k oslavám. Výročí oslav bylo v duchu změn a oprav – snažili se obnovit značení a orientační značky. Ze zápisu valné hromady konané v únoru 1939 se dozvídáme počet členů, kterých měl 56 (z toho 45 činných, 9 rodinných, 2 akademičtí) a 7 dorostenců.⁷²

Na schůzi si členové zvolili funkcionáře spolku takto - předseda klubu Ondřej Chloupek, místopředseda Josef Cedr, jednatel Jan Kareš, správcem noclehárny Zdeněk Vítů.⁷³

Kvůli válečné době většina organizací a klubů nebyla aktivní. KČST neorganizoval žádné výlety ani zájezdy. Jediné co je stále zviditelňovalo, byly vycházky do okolí. Co se týkalo lyžování, to si oblíbilo 18 členů, ale o vodáctví mělo zájem pouhých 5 členů.

V dubnu 1940 nastalo několik změn pro KČST. První změna se týkala přeřazení z Podyjské župy k nově vytvořené Západo-moravské župě, jejíž sídlo bylo v Třebíči. Pod ní spadaly okresy Třebíč, Telč, Velké Meziříčí, Dačice, Moravské Budějovice, Jemnice. Klub dostával příspěvky na členy, které se pohybovaly pro činné členy 20 Kč, rodinné a akademické 10 Kč a dorost 4 Kč.

Další nečekanou změnou bylo přejmenování klubu. Oficiálně tedy Klub českých turistů (později KČT), proto bylo třeba vyměnit veškeré členské legitimace, které nesly nový název.

⁷¹ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V., s. 148.

⁷² SOkA J. Hradec, fond Klub čs. Turistů Dačice, Kniha ze zápisů schůzí 1932-1947.

⁷³ Tamtéž.

Fakt, že činnost klubu nebyla tolik aktivní jako v předešlých letech, nastínil předseda klubu Chloupek na valné hromadě v dubnu 1940.⁷⁴

V červnu 1940 přišla nečekaná výzva od dačických četníků, aby všechny turistické tabulky odstranili a nahradili je novými, česko-německými. Tyto změny se týkaly i mapy v průjezdu spořitelny.

Členové turistického klubu měli možnost využití slev při cestování vlakem. Nedělní zpáteční jízdenka pro jednotlivce činila 33% a 50% slevy na trasu delší než 200 km. Tyto výhody ale byly v březnu 1941 zrušeny společně s úrazovým pojištěním pro členy.⁷⁵

Díky organizaci valných hromad a veškeré záznamy z nich, nám pomáhají utvořit si obrázek a získat nějaké zajímavosti spojené s klubem. Jedna z těch významnějších valných hromad byla v březnu 1942, kde předseda nezapomněl vyzdvihnout desáté výročí od založení klubu. Právě osm členů z dosavadní základny byli zakládající členové. Další důležitá informace ze zápisu uvádí, že kvůli zákazu shlukování se nekonaly výlety ani zájezdy, stejně tak v roce 1942 nefungovala noclehárna. Všechny tyto zákazy trvaly až do roku 1945. Klub českých turistů v Dačicích chtěl svojí činností přilákat co nejvíce turistů, ale i cizinců, však na rakouské hranice je to necelých 20 km.

Díky dopisům výboru KČT dačické městské radě se informovanost o městě dostala mezi občany v celé republice a to díky propagaci v časopisu Časopis turistů.⁷⁶ Zajímavosti, které si mohli nadšenci tohoto časopisu přečíst, se týkaly např. životních jubileí významných rodáků a jejich záslužné činnosti, zprávy o historických památkách, archeologické nálezy.

Jak jsem již uvedla, část členů KČT se věnovala lyžování, někteří vodáctví. V roce 1944 byla založena vodácká skupina, právě na základě toho, že většina členů se hlásila k vodáctví.⁷⁷

5.1.6 Fotbal

Začátky fotbalu se datují do anglických škol na začátku 19. století, kdy pravidla neměla pevnou verzi a každá škola si je upravovala. Postupně docházelo ke sjednocení. Další mezník ve vývoji tohoto sportovního odvětví, bylo založení anglického svazu

⁷⁴ Tamtéž.

⁷⁵ Tamtéž.

⁷⁶ SOKA J. Hradec, fond AM Dačice, karton 328, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1935-1937.

⁷⁷ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V., s. 150.

kopané Fottball Association v roce 1863.⁷⁸ Z Anglie se fotbal rozšířil nejdříve do Dánska a Holandska a poté do celé Evropy. U nás s fotbalem začali studenti, učňové a mladí dělníci, kdy si „čtali“ pro zábavu a postupem získával na oblibě, což vedlo k zakládání kroužků a klubů. První vznikaly v Praze. SK Slávia a AC Sparta byly průkopníky české kopané a díky silnému rozmachu byl založen 19. října 1901 Český fotbalový svaz.⁷⁹

Začátky fotbalu v Dačicích spadají do roku 1934, kdy se 6. června uskutečnila valná hromada s 38 přítomnými a vznikl sportovní klub kopané - SK Dačice. Mezi hlavní iniciátory patřili: Babka, Bartoš, Benda, Henn, Hora, Karásek, Kovář, Liška, Matucha, Rylek, Stejskal, Šmíd, Štěpán, Šuhaj, Veselý, Zabloudil, Žahourek.⁸⁰ Zájem o fotbal narůstal, po dvou měsících měl téměř 160 členů. Historicky první utkání sehrálo SK Dačice s SK Jemnice, které s přehledem vyhrálo 8:0. V první sezóně se SK Dačice povedlo sehrát 24 zápasů, pod kapitánem družstva Josefem Horou (*viz příloha č. 5*), s konečným skóre 119:58. Mužstvo vystřídalo 42 hráčů. Další rok byla nutná úprava hřiště, které si pronajímalo od města. Hřiště bylo zřízeno a upravováno za bývalou měšťanskou školou (dnes základní škola v ulici Komenského). Úpravy probíhaly pomalu. Nejdříve se podařilo umístit hodiny, na kabiny se ale muselo ještě čekat. Pan Tománek, který byl velikým příznivcem fotbalu v Dačicích, umožnil hráčům přestrojovat se u něj. Umývat se chodili do studny, která byla v blízkosti hřiště.

Protože klub žádné příspěvky nedostával, snažili se získat nějaké finance z jiných aktivit. Pořádal sportovní odpoledne a taneční večírky. Družstvo dorostenců bylo založeno v roce 1937.

Ani II. světová válka činnost klubu nepřerušila, ačkoli nebyla taková jako před ní. Na hřišti se podařilo postavit dvě dřevěné kabiny, které chránily členy před nepříznivým počasím. V roce 1944 si připomněli 10 let trvání klubu a zorganizovali sportovní turnaj.⁸¹

⁷⁸ BOSÁK, Emanuel. *Stručný přehled vývoje sportovních odvětví v Československu*. Praha: Olympia, 1969, s. 161.

⁷⁹ Tamtéž, s. 162.

⁸⁰ Město Dačice informuje. 2004, č. 7.

⁸¹ Tamtéž.

6 Historie organizované tělesné výchovy a sportu v Dačicích od roku 1945 do roku 1989

6.1.1 Tělovýchovná jednota Sokol

Po válce Sokol vykonával tělovýchovnou i kulturní činnost. V březnu 1948 uspořádal tělocvičnou akademii. Společně se sportovním klubem uskutečnil propagační běh městem.⁸² Více informací, které by doplnily poválečnou historii, chybí. V roce 1952 došlo ke zrušení Sokola v ČSR.⁸³

6.1.2 Klub českých turistů

Vodáky trápila žádost rybářského spolku, kterou podali Okresním úřadu v Telči (1. listopadu 1940 bylo přesunuto sídlo Okresního úřadu z Dačic do Telče). Chtěli zamezit sjíždění lodí na řece Dyji. Úřad rozhodl ve prospěch vodáků a v roce 1946 byla projednána výstavba loděnice. Od zajateckého tábora v Českém Rudolci v roce 1948 dostal KČT jednu celou a dvě z části rozebrané chaty.

Protože během válečných let spolek fungoval pouze s omezenými možnostmi, bylo nutné, aby se roku 1946 obnovila činnost, jako tomu bylo v počátcích. Bylo třeba obnovit značkování, kdy byla nutnost sundat německo-české tabulky a nahradit je českými, které byly uloženy v Dačické hospodářské škole. Dále bylo zapotřebí začít organizovat výlety, což mělo za příčinu otevření noclehárny. Je zaznamenáno, že po válce se zvýšil počet členů. K 31. prosinci 1945 bylo v klubu evidováno 71 členů a 7 dorostenců. Nově zvolený předseda KČT Josef Codr, zvolen 27. února 1945, informoval, že na žádost od ústředí se název klubu opět změní, a to na Klub českých turistů a lyžařů (později KTL). Také požadoval spolupráci s Junákem. Výsledkem spolupráce bylo především to, že členové turistického klubu byli zároveň členy Junáka a naopak.⁸⁴

Poválečné období opět nastartovalo spolek, v té době už tedy Klub českých turistů a lyžařů. Mohli se plně věnovat pořádáním výletů, značkováním, stavbě chaty. Museli se rozhodnout a informovat ústředí KTL zda zůstanou v Západoslovácké župě. Po

⁸² Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, II. díl, s. 238.

⁸³ ŠTUMBAUER, J. *Přehled československých dějin tělesné výchovy a sportu*, Pedagogická fakulta České Budějovice, 1991, s. 71.

⁸⁴ *Dačický vlastivědný sborník*. Dačice, 2009. V.

dlouhých debatách se klub rozhodl přestoupit zpět do župy Podyjské se sídlem ve Znojmě. Předsedou župy byl zvolen ředitel banky Bedřich Šmíd, místopředsedou notář Dr. Otto Parma a druhým místopředsedou Jan Kareš.

Poslední informaci o klubu můžeme najít z 16. května 1947. Ten den byla uskutečněna výborová schůze, jejímž tématem bylo pořádání zájezdů a výletů.

Více informací o fungování klubu nemáme. O jeho dalších aktivitách můžeme jen polemizovat.⁸⁵

6.1.3 Fotbal

Po válce nastaly i nějaké změny pro dačickou kopanou. V roce 1948 došlo k volbě nového výboru: Jindřich Köstl, František Körbler, Karel Holčapek, Josef Posád, Josef Macků, Vlastimil Kleibl. Od roku 1953 začal patřit SK Dačice, Sokol a Orel pod hlavičku Slovanu. V šedesátých letech došlo k přejmenování na Dynamo Dačice. Bylo rozhodnuto, že je třeba vybudovat nové hřiště. Od roku 1954 se začalo s přípravou a jeho výstavba začala roku 1956 v místě bývalé cihelny. Nový a první stadión v Dačicích se podařil otevřít a uvést k užívání v srpnu 1962. Zatím bez šaten, sociálního zařízení a bytu pro správce, stavba těchto prostor byla dokončena v roce 1973.

Došlo k volbě nových funkcionářů, předsedu oddílu zastával František Klenka, který ve funkci zůstal do roku 1983. Jeho práci a snahu podporovali další členové výboru, Jaroslav Švagr a Stanislav Kučera, J. Florián, J. Němec. Od roku 1964 se stali účastníky fotbalových soutěží. Družstvo dorostenců v sezóně 1964/1965 nastoupilo do soutěží krajského přeboru (později KP). Bohužel po dobu dalších devíti let bylo účastníkem pouze okresního přeboru (později OP). V roce 1966 došlo k dohodě mezi národním podnikem Koh-i-noor a dačickým oddílem fotbalu, že jej bude podnik spravovat.⁸⁶

Od sezóny 1969/1970 hráli muži I. B třídu až do sezóny 1972/1973 kde skončili nejlepším umístěním na pátém místě. Od roku 1973 OP byl posílen, neboť okres Jindřichův Hradec se spojil s okresem Pelhřimov.⁸⁷

V sezóně 1973/1974 družstvo mužů hrálo OP, kde mělo naději vrátit se do I. B třídy, což se ale nakonec nepodařilo. Neaktivněji přistupovali kapitán družstva Josef Dohnal, Josef Pátek, Bohumír Bína, kteří nechyběli ani v jednom utkání. Do krajské

⁸⁵ Tamtéž.

⁸⁶ Město Dačice informuje. 2004, č. 7.

⁸⁷ Dačický zpravodaj. 1972, č. 2.

soutěže si postup zajistilo družstvo dorostu, když vyhrálo OP. Mladším žákům se v krajské soutěži nedařilo.⁸⁸

V sezóně 1975/76 žáci sestoupili z KP a v další sezóně nastoupili do OP. Dorostenci hráli I. A třídu a muži OP.

Od sezóny 1976/1977 bylo založeno družstvo mužů B. Do okresní soutěže nastoupili pouze na jarní část, kde si nevedli špatně. Družstvo mužů A vyhrálo okresní přebor a do další sezóny nastoupilo do I. B třídy (*viz příloha č. 6*). Dorostenci v I. A třídě skončili na 3. místě a žáci v OP zakončili sezónu na druhém místě, pouze horším poměrem branek s prvním týmem.⁸⁹

Sezóna 1978/1979 pro muže A v I. B třídě skončila osmým místem, pro družstvo mužů B v okresní soutěži čtvrtým místem. Stejným výsledkem dorostenci v I. A třídě a žáci v OP byli třetí.⁹⁰

Sezóna 1982/1983 byla po sedmi letech rozlučkou družstva dorostu s I. A třídou. Muži měli sezónu rozjetou skvěle, ale nepodařil se jim postup do kvalifikace, kam potřebovali pouze 4 body. Pro další sezónu zůstali v okresním přeboru.⁹¹

Funkci předsedy oddíl převzal v roce 1984 Vladimír Novák, který současně zastával roli krajského rozhodčího.⁹²

V sezóně 1983/1984 dorostenci v OP skončili na osmém místě a žáci ve stejné soutěži skončili čtvrtí.⁹³

Od sezóny 1984/1985 měl dačický fotbal družstvo přípravy. Muži A ukončili sezónu sestupem z I. A třídy do OP, z toho důvodu muselo B družstvo mužů tuto soutěž opustit. Oddíl získal ocenění v soutěži Vzorný oddíl II. stupně. Z TJ měl nejvíce členů, ale chyběli trenéři a cvičitelé, kteří by pracovali s mládeží. Jeden z trenérů Jaroslav Němec, získal licenci trenéra II. třídy. Navíc byl oceněn TJ KIN za dlouholetou spolupráci⁹⁴

Sezóna 1985/1986 byla úspěšná pro dorost, když vyhráli v OP a postoupili do I. A třídy. Muži A měli krok k postupu do I. A třídy, když celou sezónu vedli tabulku, poslední zápas s Kunžakem ale prohráli 0:1 a nepostoupili. Družstva vedli tyto trenéři: J. Němec, Krejča, J. Pisařovic, K. Švanda, J. Kotoun. V oddílu působilo 119 členů.

⁸⁸ Dačický zpravodaj. 1974, č. 13.

⁸⁹ Dačický zpravodaj. 1977, č. 33.

⁹⁰ Dačický zpravodaj. 1979, č. 45.

⁹¹ Dačický zpravodaj. 1983, č. 66.

⁹² Dačický zpravodaj. 1984, č. 70.

⁹³ Štít. 1984, XII., č. 24.

⁹⁴ Dačický zpravodaj. 1986, č. 83.

Sezóna 1986/1987 se hrála bez kvalifikace, tudíž vítěz OP automaticky měl postoupit do I. B třídy. Po dlouhé přestávce dorost hrál I. A třídu, žáci a muži A okresní přebor, který ho vyhráli. Muži B se stali vítězi okresní soutěže.⁹⁵

V Sezóně 1987/1988 družstvo mužů A v I. B třídě bojovali o postup do vyšší soutěže. Muži B hráli v okresní soutěži III. třídy. Vyrovnané výkony měli dorostenci v I. A třídě. Tři žakovská družstva hrála OP.⁹⁶

V sezóně 1988/1989 družstvo mužů A v I. B třídě se umístilo na posledním místě, což znamenalo pád do OP. Muži B ve III. třídě okresu ve své skupině zakončili sezónu třetím místem. Nejlépe si vedlo žactvo – přípravka a mini, vždy ve své skupině dokázali vyhrát. Byl odvolán trenér mužů Jaroslav Němec kvůli vzniklým neshodám s družstvem. Nahradili ho Holub, Cvrček, Krejča.⁹⁷

6.1.4 Hokej

Hokej se zrodil v Kanadě na konci 19. století, do Evropy s ním přišli kanadští studenti. K nám se dostal po roce 1889, kdy ho provozovala dvě družstva, a do roku 1908 byl pod organizací České atletické amatérské unie. Od 8. listopadu 1908 jej řídí Český hokejový svaz. Patřil mezi zakládající členy Mezinárodní hokejové federace společně s Francií, Anglií, Švýcarskem a Belgií. I když byl u nás velice oblíbený, nerozvíjel se tak rychle jako v ostatních zemích.⁹⁸

Dačický hokej začínal na rybníku v zámeckém parku. Nejdříve hráli pro zábavu přátelská utkání s okolními vesnicemi.

Od padesátých let hráli OP pod ČSAD Dačice a přestěhovali se na kluziště vedle Sokolovny. Účastníkem této soutěže byl až do sedmdesátých let. Aktivita oddílu byla přerušena z důvodu nedostatku vody a špatnému technickému vybavení na kluzišti. Na délku sezóny mělo vliv počasí. Pokud byly mírné zimy, stihlo se v sezóně odehrát jen pár zápasů.⁹⁹

Po více než desetileté pauze v Dačicích došlo k rekonstrukci přírodního kluziště. Hlavním iniciátorem byl Josef Michal a dačičtí hokejisté, kteří se na jeho opravě podíleli. Tím byla obnovena činnost hokejového oddílu v Dačicích. Po sezóně

⁹⁵ Dačický zpravodaj. 1986, č. 85.

⁹⁶ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačice, V. díl, s. 266.

⁹⁷ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, V. díl, s. 339.

⁹⁸ BOSÁK, Emanuel. *Stručný přehled vývoje sportovních odvětví v Československu*. Praha: Olympia, 1969, s. 190.

⁹⁹ Z osobního archivu Karla Kubáta.

1979/1980 si oddíl zajistil postup do OP.¹⁰⁰ Při příznivém počasí zápasy OP hráli na kluzišti u Sokolovny (*viz příloha č. 7*), v opačném případě dojížděli do Telče.

V sezóně 1983/1984 se pod vedením trenérů Michala a Burdy po mnoha letech oddíl stal okresním přeborníkem. Titul oslavovala tato skupina hráčů: Bína, Čeloud, Dohnal, Fiala, Heřmánek, Holzapfel, Klenka, Kosička, Kolman, Neshyba, L. a M. Novákovi, Novotný, Pecha, Pelikán, Jan, K. a M. Štěrbovi, Trojan, Vaverka, Zamazal.¹⁰¹

V roce 1988 z okresního výběru bylo sestaveno družstvo pro přátelské utkání v Jindřichově Hradci s bývalými reprezentanty ČSSR, do něhož nastoupili čtyři dačičtí hráči: Klenka, Konvička, Svoboda, Štěrba.¹⁰²

Až do roku 1989 hráli v OP se střídavými úspěchy. Tohoto roku došlo k posílení soutěže, nastalo sdružení okresu Pelhřimov a Jindřichův Hradec.

Ve spojeném OP skončilo družstvo na čtvrtém místě. A v rámci našeho okresu bylo druhé v tabulce.¹⁰³

6.1.5 Kuželky

Kuželkářský sport má dlouhou historii. Už v období Babylonské říše vznikaly základy pro tento sport. První sportovní organizace v Evropě vznikaly na konci 19. století.

Začátek kuželkářského oddílu v Dačicích začínal původně na pískových drahách. Protože některé kuželkářské nadšence - Duha, Vápeníček, Pravlovský, Částečka a další přestala hra v těchto podmínkách bavit, rozhodli postavit novou kuželnu (*viz příloha č. 8*), která by měla splňovat i podmínky pro soutěže. Vše proběhlo svépomocí příznivců pro tento sport a během roku a půl kuželnu se zděnou dvoudráhou slavnostně otevřeli. Přesně 14. září 1953 bylo sehráno k této příležitosti přátelské utkání s Borovinou Třebíč, Spartakem Třebíč a Novým Městem na Moravě. Od sezóny 1954/1955 se hrálo o body.

V roce 1968 se mužstvo A vyhrálo KP a zajistilo si postup do II. ligy. V sestavě Bořivoj Malínek, František Pospíšil, František Vevera, Otakar Fischer, Ladislav Jurásek a Rudolf Kiessling se v této soutěži udrželi dvě sezóny. V dalších letech se jim podařilo získat šestkrát titul přeborníka, avšak přes kvalifikaci nikdy neprošli do národní ligy.

¹⁰⁰ Štít. 1980, VIII., č. 11.

¹⁰¹ Štít. 1984, XII., č. 7.

¹⁰² Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, V. díl, s. 267.

¹⁰³ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, V. díl, s. 339.

V roce 1975 došlo k rekonstrukci drah, byl položen saduritový povrchem a nově nainstalovány automatické stavěče a počítadla, tuto automatickou dráhu měl v okrese pouze oddíl v J. Hradci.¹⁰⁴ Muži v OP zakončili sezónu na třetím místě.

Z OP postoupili do KP v roce 1974 vítěz OP Jurásek a Vevera.¹⁰⁵

Roku 1976 bylo založeno družstvo žen pod vedením Růženy Zástěrové a Jaroslava Kadrnožky. O tři roky později obsadilo v krajské soutěži páté místo.¹⁰⁶

Do sezóny 1978/1979 bylo přihlášeno družstvo mužů C.¹⁰⁷

V sezoně 1981/1982 se družstvo mužů A umístilo v rámci kraje na 2. místě se stejným počtem bodů jako vítěz z Českého Krumlova. Ovšem postup do ligové soutěže z důvodu finanční náročnosti na oddíl nepřípadal v úvahu.¹⁰⁸

V sezoně 1982/1983 opět družstvo A vyhrálo KP. Ženy ve stejné soutěži skončily čtvrté. Na přeboru okresu zvítězil Václav Zajíc, třetí místo obsadil Ladislav Jurásek. Vítěz OP se dále proboval na KP, kde získal bronzovou medaili. Tím si získal postup na přebor ČSR, kde skončil na sedmém místě.¹⁰⁹

V další sezoně družstvo A vyhrálo potřetí za sebou KP, postup do národní ligy opět nevyšel. Ženy v KP zakončily sezónu s bronzovou medailí. Muži C vybojovali postup do KP a muži B v OP skončili čtvrtí.¹¹⁰

V sezoně 1984/1985 se na OP jednotlivců mužů na druhém místě umístil Václav Zajíc na třetím místě Teplý, kteří postoupili na KP. Tam skončil Zajíc na třetím místě. V ženách na OP titul získala Marie Fatrová s 789 body. Družstvo mužů A vyhrálo KP, ale neprošlo v kvalifikaci do II. ligy.¹¹¹

V sezoně 1985/1986 po úspěchu v OP postoupili do KP Malínek, Létal, Tichánková a Rehartová. Oddíl měl 51 registrovaných hráčů. Družstvo mužů A vyhrálo počtvrté titul přeborníka KP. Družstvo žen ve stejné soutěži vybojovalo stříbrné medaile.¹¹² Podařilo se postavit družstvo dorostu, které hrálo OP.

V roce 1987 se na OP jednotlivců se dačičtí kuželkáři umístili velmi dobře. Hned šest závodníků se umístilo v první sedmičce. Přeborníkem se stal Jiří Létal s 1721 body. Mezi ženami bylo celkové pořadí podobné, na prvních třech místech se umístily dačické

¹⁰⁴ Štít. 1975, III., č. 8.

¹⁰⁵ Štít. 1974, II., č. 8.

¹⁰⁶ Dačický zpravodaj. 1978, č. 41.

¹⁰⁷ Štít. 1978, VI., č. 38.

¹⁰⁸ Dačický zpravodaj. 1982, č. 58.

¹⁰⁹ Štít. 1983, XI., č. 21.

¹¹⁰ Štít. 1984, XII., č. 25.

¹¹¹ Dačický zpravodaj. 1985, č. 76.

¹¹² Dačický zpravodaj. 1986, č. 82.

kuželkářky. Titul přeborníka vyhrála Jana Dvořáková s 819 body.¹¹³ V KP družstev se družstvo mužů umístilo na 2. místě, družstvo B na osmém a ženy zakončily sezónu na pátém místě.¹¹⁴

Na KP v roce 1988 se družstvo mužů A umístilo na místě druhém a hned za ním skončilo béčko. Ženy vybojovaly bramborovou medaili.¹¹⁵ Jako o kuželkářském talentu se mluvilo tehdy o Simoně Kadrnožkové, která zvítězila na přeboru Jihočeského kraje a na přeboru ČSSR skončila čtvrtá.¹¹⁶

V roce 1989 dvě družstva dospělých soutěžila v KP. Členové se rozhodli zrekonstruovat kuželnu. Během pětíměsíční práce odpracovali 2296 brigádnických hodin. Došlo k vybudování nového sociálního zařízení a sprchy, klubovny, dále byla provedena rekonstrukce dráhy a byl položen nový sadurit. V září byla kuželna opět uvedena do provozu.¹¹⁷ V tomto roce začala tradice Memoriálu Ladislava Juráska, který se hraje na 100 bodů dorážky.

6.1.6 Judo

Tento druh sportu pochází z Japonska. Roku 1882 Jigoro Kano, japonský učitel tělesné výchovy, přivedl na svět nový sport - judo.¹¹⁸ Judo vychází s japonského sebeobraného umění jiu- jitsu, odkud přebírá většinu základních chvatů a prvků. U nás je známo od roku 1907, kdy se začala několik vysokoškolských studentů a učitelů tělesné výchovy v Praze zajímat o sebeobrané umění.¹¹⁹ Postupně se judo rozšiřovalo do ostatních měst. Nyní působí v České Republice kolem 210 klubů.¹²⁰

Dačické judo vzniklo v roce 1972. Zakladatelem byl Milan Kubeš, bývalý závodník II. ligy (*viz příloha č. 9*). Tehdy spadalo pod TJ KOH-I-NOOR Dačice. Začátky dačického juda byly těžké – judisté cvičili ve stísněných prostorech, neměli kimona a cvičit mohli pouze na obyčejných gymnastických žíněnkách. Postupem času se však i tyto nedostatky odstranily. První útočiště našli judisté v malé tělocvičně ZDŠ Komenského a později, když byla postavená velká tělocvična při zdejším gymnáziu,

¹¹³ Štít. 1987, XV., č. 5.

¹¹⁴ Štít. 1987, XV., č. 19.

¹¹⁵ Štít. 1988, XVI., č. 1-2.

¹¹⁶ Štít. 1988, XVI., č. 29.

¹¹⁷ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, V. díl, s. 339.

¹¹⁸ BOSÁK, Emanuel. *Stručný přehled vývoje sportovních odvětví v Československu*. Praha: Olympia, 1969, s. 136.

¹¹⁹ Tamtéž.

¹²⁰ <http://www.czechjudo.cz/adresar-klub-evidence.htm>.

přestěhovali se právě tam. Milan Kubeš se staral, organizoval, nezapomínal vychovávat, učit své svěřence poctivě trénovat.

Po ročním trénování se družstvo přihlásilo do KP. Jako nováčkovci se mu start moc nepovedl, neboť se umístilo na předposledním 6. místě. To probudilo závodníky a museli tréninky vylepšit. Trénovat se začalo intenzivněji. Na pomoc jednou měsíčně jezdil dačický rodák ing. Mátl, čtyřnásobný mistr ČSSR. Výsledky se objevily na KP družstev mužů, kde získali 4. místo.

Na jaře roku 1974 se mohli pyšnit dalšími skvělými výkony. V Prachaticích obsadili 2. a 3. místo, ve Velešíně se třem závodníkům podařilo probojovat do první pětky. Oddíl vystoupil na okresní tělovýchovné slavnosti v Dačicích, pomáhal na brigádách. Družstvo se zúčastnilo v rámci oslav 25. výročí vzniku NDR mezinárodního turnaje v Drážďanech, kdy se tři z pěti závodníků postavili na stupně vítězů.

Rok 1975 byl pro oddíl úspěšný, přišel do oddílu nový trenér ing. Ludvík Čurda, který společně s M. Kubešem trénuje dodnes. Oba trenéři si práci rozdělili. Ing. Čurda se věnoval malým dětem a začínajícím, naproti tomu Kubeš začal trénovat pokročilejší závodníky.¹²¹

Rokem 1976 započala tradice Mezinárodní velké ceny (později MVC) Dačic žen a dorostenek. Zde se na prvním místě umístila Věra Nikrmajerová a Marie Cechová, druhé místo obsadila Stejskalová. V KP byli dačičtí judisté úspěšní. V kategorii starších žáků ve váze do 44 kg obsadil 2. místo L. Stejskal. Krajskou přebornicí pro rok 1976 v kategorii do 50 kg dorostenek se stala Věra Nikrmajerová a Marie Cechová v kategorii žen do 52 kg. Obě si zajistily postup na mistrovství ČSR, odkud si Cechová odvezla 4. místo. Nikrmajerové byl znemožněn start kvůli administrativní chybě. Na velké ceně (VC) Českých Budějovic ve své váze vybojovala Cechová 1. místo, Nikrmajerová si odvezla bronz. Členská základna čítala 61 členů. Členové se mohli pyšnit 189 brigádnickými hodinami.

V květnu 1977 se konala MVC Dačic žen a dorostenek. Turnaje se zúčastnilo 50 závodnic ze 17 oddílů z ČSSR a dva oddíly z NDR (Drážďany a Wolmirstadt). Zde vybojovala 3. místo Marie Cechová v kategorii žen do 52 kg. Důkazem úspěšnosti dačických judistek bylo 6. místo Marie Cechové a 8. místo Věry Nikrmajerové při vyhlášení 10 nejlepších sportovců okresu.¹²²

¹²¹ Kronika oddílu juda.

¹²² Tamtéž.

Družstvo se na jaře roku 1978 zúčastnilo MVC žen a dorostenek v Drážďanech. Celkem se sešlo 21 oddílů z NDR a dva oddíly z ČSSR – Dačice a Rumburk. Helena Haladová ve váze do 48 kg a Marie Cechová do 52 kg obsadily druhé místo. Věře Nikrmajerové byla udělena 1. výkonnostní třída (VT).¹²³

Helena Haladová získala bronz na mistrovství ČSR pro rok 1979 v Gottwaldově. Z Prahy si také odvezla bronz o titul mistra ČSSR. K těmto dvěma medailím přibylo první místo z VC Rumburka, které jí zajistilo postup na přebor v Bratislavě. Oddíl judo TJ KIN Dačice obdržel titul „Vzorný oddíl III. stupně“.

V roce 1980 na mistrovství ČSSR žen v Opavě vybojovala stříbrnou medaili Helena Haladová. Další úspěšný start byl na VC Bratislavy, odkud si odvezla zlatou medaili ve své kategorii. V mužské kategorii, se tento rok dařilo Ivu Svobodovi, který dokázal porazit Balouna, reprezentanta našeho kraje a držitele 1. VT.

V roce 1981 se Heleně Haladové podařilo získat prvenství ve své kategorii na mistrovství ČSSR v Trutnově. Žákovské kategorie byly tento rok velice úspěšné – 13 zlatých medailí, 9 stříbrných, 3 bronzové medaile.

V roce 1982 oddíl obdržel titul „Vzorný oddíl II. stupně“. Helena Haladová obhájila titul přebornice ČSSR ve své váze. Další dvě první místa přidala na 9. ročníku Poháru osvobozeného města a VC Brán a Podují. Těmito úspěchy se umístila v krajském žebříčku na 7. místě a prvenství získala při hodnocení 10 nejlepších sportovců Jindřichohradecka.¹²⁴

Členská základna (*viz příloha č. 10*) pro rok 1983 čítala 8 mužů, 6 žen, 8 dorostenců, 4 dorostenky, 24 žáků, 25 žákyň. Helena Haladová převzala potřetí prvenství na mistrovství ČSSR. V květnu tohoto roku se konala VC ČSSR mladšího dorostu v Jablonci nad Nisou, kde si v náročném bodovacím turnaji dobře vedl Ivo Svoboda a Pavel Fabeš. Oba se probojovali na 5. místo. Z další významných závodů, byl KP žáků, žákyň, dorostenek a žen ve Velešíně, kam bylo vysláno celkem 20 dačických závodníků a závodnic. Závodníci si vedli výborně, neboť dovezli 13 zlatých, 2 stříbrné a 4 bronzové medaile. Družstva žen a dorostenek se stala krajský přeborníky, což znamenal postup na mistrovství ČSR, kde si obě družstva vybojovala čtvrté místo.

Pro kategorie žákyň a dorostenek byl na programu Pohár nadějí ve Velké Bíteši, kam se sjelo 175 závodnic z ČSR i Bratislavy. Pro dačické závodnice to byl jeden z úspěšných turnajů. Markéta Kvapilová obsadila 1. místo ve váze do 35kg, Petra

¹²³ Dačický zpravodaj. 1978, č. 37.

¹²⁴ Kronika oddílu juda.

Štěbetáková 2. místo ve váze do 50 kg a Lenka Mátlová 3. místo ve váze do 44kg. Všechny tři bojovaly v kategorii mladších zákyň.

V kategorii starších zákyň si prvenství vybojovala Iveta Kvasničková ve váze do 53 kg, Lenka Mátlová ve váze do 48kg vystoupila na 3. příčku z celkově 14 závodnic. V těžké váze si 2. místo vybojovala Štěpánka Karlišová. V nejvyšší žakovské soutěži získal titul přeborníka ČSR Stanislav Zelenka ve váhové kategorii do 72 kg. Na 3. místo se probojoval Pavel Fabeš ve váze do 53 kg, těsně pod stupněm vítězů, tedy na 4. místě byl Libor Zelenka. Pouze tito tři závodníci reprezentovali Jihočeský kraj.¹²⁵

Další rok oddíl nejvíce oslavoval úspěchy opět Heleny Haladové z mistrovství. V Opavě vybojovala pro rok 1984 titul mistryně ČSSR ve váhové kategorii do 48 kg. Libuše Kořenská ve váze do 52 kg si stoupla na druhou příčku. V dorostenkách vybojovala titul mistryně ČSSR Kvasničková a Milena Michálková ve váze do 56 kg obsadila třetí místo.¹²⁶ Mistrovský titul přidal i v dorostenecké kategorii Stanislav Zelenka. Na tradičním domácím závodě MVC Dačic žen a dorostenek se sjelo celkem 127 závodnic z 33 týmů ČSSR a 3 oddíly z NDR. Dačické závodnice Helena Haladová - 48 kg, M. Michálková - 56 kg, Iveta Kvasničková, L. Mátlová - 50 kg, Libuše Kořenská - 52 kg si vedly úspěšně. Výsledkem byly dvě první místa, jedno druhé a dvě třetí.¹²⁷

Pro rok 1985 získali judisté 8 titulů přeborníků kraje. H. Haladová a Kvasničková vybojovaly bronz na přeboru ČSSR. Zlatou medaili na přeboru ČSR přidala opět Haladová v kategorii do 48 kg.¹²⁸

Na podzim roku 1986 se oddíl vydal na KP mladšího a staršího žactva, dorostenek a žen do Českých Budějovic. Dačická výprava měla v každé věkové kategorii svého zástupce, jak dokazují výsledky, byl turnaj velice vydařený. V kategorii mladších žáků startoval Michal Slaviček, Marcel Slaviček a Petr Nohava, který obsadil 3. místo ve váze do 36 kg. V mladších zákyňích obsadila Mirka Slavičková a Hana Zarečná 1. místo, druhé obsadila Markéta Blažková a na třetím se umístila Jitka Zelenková. Ve starších zákyňích si druhé místo odvezla Lenka Nohavová. V dorostenecké kategorii se prvním místem blýskly Veronika Buďová ve váze do 47 kg, Lenka Nohavová - 50 kg, Andrea Váňová - 53 kg, Iveta Kvasničková - 56 kg, Blanka Pavlů - 59 kg, Jitka Příbylová - 64 kg. Nad 64 kg byla Štěpánka Karlišová druhá. V kategorii žen zvítězila

¹²⁵ Kronika oddílu juda.

¹²⁶ Dačický zpravodaj. 1985, č. 78.

¹²⁷ Dačický zpravodaj. 1984, č. 72.

¹²⁸ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, V. díl, s. 80.

Helena Haladová ve váze do 48 kg, Milena Michálková ve váze do 56 kg. Druhé místo obsadila Ivana Drštičková ve váze do 66 kg. Dařilo se i družstvům dorostenek a žen, odkud si dovezly po čtvrté za sebou titul krajského přeborníka. Judisté, kteří obsadili první místo, se probojovali na přebor ČSSR¹²⁹ Na mistrovství ČSSR dorostenek bylo obsazení silné, ale žádnou medaili nedovezly. Na mistrovství ČSSR žen vybojovala 1. místo Helena Haladová a 3. místo Milena Michálková. Mezi dorostenci získal 3. místo Stanislav Zelenka ve váze nad 75 kg.

Ve výboru oddílu pro rok 1987 pracovali: Milan Kubeš, ing. Ludvík Čurda, ing. Petr Žahourek, Ivo Svoboda, Milena Michálková. Tento rok byl pro dačické judisty celkově úspěšný, neboť na soutěžích počínaje KP až po mistrovství ČSSR získali celkem 18 titulů přeborníků všech stupňů. Také na státních soutěžích jako jsou VC a turnaje si vedli judisté dobře. Na úspěších se tento rok osvědčil systém třetího tréninku, byl přidán trénink i v pátek. Kromě KP a mistrovství ČSR a ČSSR se zúčastnili celkově 22 turnajů. Na výroční členské schůzi byli odměněni nejlepší sportovci oddílů: Stanislav Zelenka, Milan Malý, Daniel Uher, Helena Haladová.¹³⁰

Ze zápisu z výroční schůze konané 23. 1. 1988 se dozvídáme počty členů a jejich strukturu. TJ měla 107 členů, nejpočetnější byly kategorie žákovské – ty čítaly 83 členů. Velký zájem o judo přetrvával, ale nebylo možné přijmout všechny zájemce o judo z důvodu malého počtu trenérů, proto se na trenérskou dráhu připravovali aktivní junioři a dorostenci, aby se tato sportovní činnost v budoucnu mohla stále rozšiřovat. Tento rok se konalo v dačické sportovní hale soustředění judistek z NDR. Jejich pestrých a zajímavých tréninků měli možnost zúčastnit se všichni domácí závodníci. Soustředění bylo velice prospěšné. Viděli, jak probíhá trénink v jiných oddílech. Odnесли si další zkušenosti a praktiky, které budou pro samostatné závodníky prospěšné.

Ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Dačice zorganizovali letní pionýrský tábor na Zvůli, kde měli možnost trénování s judisty z Bechyně, kteří každoročně navštěvují Zvůli. Mezi nejúspěšnější sportovce oddílu patřila Jitka Zelenková - přebornice ČSSR starších zákyň. A Helena Haladová, která za své úspěchy a práci převzala titul MISTR SPORTU.

Stabilní výkonost měl po celý rok 1989 Horálek a na základě prvního místa z KP byl nominován na republikový turnaj, ale pro klesající výkonnost však nebyl vyslán. Oddíl se zúčastnil 27 turnajů, z KP si odvezly tři tituly ženy a tři tituly ml. zákyň.

¹²⁹ Dačický zpravodaj. 1986, č. 86.

¹³⁰ Kronika oddílu juda.

Jednotlivě nejúspěšnější judisté Jitka Zelenková, M. Čurdová, V. Karlišová, T. Marek, P. Horálek, střídavé úspěchy Ivo Svoboda. Mistryně sportu Helena Haladová ukončila v tomto roce aktivní činnost.¹³¹

6.1.7 Tenis

Tenis u nás byl především sportem vyšší vrstvy obyvatel. Největšího rozvoje tenisu v našem státě přišlo na konci 19. století. Od roku 1893 je tenis oficiálně považován za organizovaně provozovanou sportovní hru, za což se zasloužili Josef Rossler – Ořovský a bratři Cívkové.¹³²

Tenis v Dačicích spadal pod TJ Sokol. Nemáme ale informace o tom, jak fungoval a byl založen. Jisté je to, že po roce 1948 postupně zanikl jako „buržoazní sport“. Proto veškerá historie v této práci je podrobněji rozebrána až od sedmdesátých let.

Hlavní iniciátoři, kteří se podíleli na obnově tenisu v Dačicích, byli R. Kubek, P. Novotný, Zich, R. Hájek, P. Kopačka, I. Kříž. Právě oni rozjeli stavbu kurtů v Dačicích a to v roce 1972. Plán stavby vytvořil stavitel Kadmožka, pozemek daroval TJ Sokol. Na terénních úpravách se podílela Zemědělská škola v Dačicích a o technické vybavení se postaral Průmyslový kombinát Uherčice. O rok později byly kurty otevřeny. Nejdříve byly postaveny dva dvorce, později byl dokončen třetí. Po dvou letech proběhla dostavba klubovny, elektrické přípojky a vodovody. Na všeobecných pracích se také podíleli studenti dačického gymnázia. Všechna práce, která se týkala obnovy tenisového oddílu, byla pouze dobrovolnického rázu. Na základě iniciativy tenistů začala také výstavba haly, která měla sloužit jejich potřebám. Tady bylo třeba pomoci od městské rady. Tenisovou plochu pokrývali tenisté a veškeré práce na osvětlení provedli také členové tenisového oddílu. Kuželkáři jim pomohli se zateplením střechy.¹³³

Nejdříve se tenis prosazoval jako zájmový, postupem času, kdy se začala rozrůstat členská základna, se přecházelo k výkonnostnímu tenisu. Zorganizovali hned několik turnajů - Turnaj osvobození (čtyřhry), Turnaj O štít města Dačic, Turnaj jednotlivců, Turnaj generací.

Od roku 1975 se družstva oddílu účastnily okresních soutěží. Začátek sezony měl na programu hned tři přátelská utkání. Se Sokolem Jemnice uhráli remízu 2:2, s KIN

¹³¹ Kronika oddílu juda.

¹³² BOSÁK, Emanuel. *Stručný přehled vývoje sportovních odvětví v Československu*. Praha: Olympia, 1969, s. 292.

¹³³ Z osobního archivu Rudolfa Kubeka.

České Budějovice vyhráli 5:4 a s vítězem krajského přeboru Dynamem Jihlava prohráli 0:5.¹³⁴

V roce 1977 se zúčastnili velkého počtu soutěží. V přeboru sdružených okresů Pelhřimov, Jindřichův Hradec, Tábor se oddíl umístil na třetím místě z celkově 55 soutěžících družstev. Dorostenci a žáci se zúčastnili KP, pouze dorostenecké kategorie dále OP k 60. výročí VŘSR. Dále to byl „Turnaj osvobození“ a Memoriál Pavla Škáchy v Pelhřimově, kterého se oddíl pravidelně účastnil. Členové odpracovali 480 brigádnických hodin, šlo především o úpravu sportovišť.¹³⁵

Od roku 1979-1982 se družstvo dospělých stalo vítězem v OP a účastnili se kvalifikace o postup do KP. Vítězem OP jednotlivců se v tomto roce stal MUDr. Milan Svojsík, stejně tak družstvo dospělých.

Od roku 1982 se oddíl pravidelně účastnil turnaje Únorového vítězství.¹³⁶ Oddíl měl 89 členů, z nichž 43 byla právě mládež. Družstvo A se v rámci okresu umístilo na 3. a žáci na 2. místě. Pro tento rok měli odpracováno 590 brigádnických hodin.¹³⁷

Družstvo A v roce 1983 dospělých vyhrálo v kvalifikaci a postoupilo do KP.

Družstvo mužů A v roce 1984 hrálo KP, skončili celkově na desátém místě z 24 účastníků (*viz příloha č. 11*), družstvo B zvítězilo v OP a tím si tedy vybojovalo postup do KP pro rok 1985. Družstva žáků A, B skončila v OP na druhém a třetím místě.

Tenisový oddíl se kromě sportovně - rekreační činnosti soustřeďovali na údržbu sportoviště a výstavbu dalších kurtů. Došlo k přistavění ochranné zídky na kurtu č. 3 a za pomoci členů volejbalového oddílu se postarali o nové oplocení. Dále se také zasloužili o opravu klubovny, výměnu vrat ve štítě sportovní haly, opravu skladu antuky a sociálního zařízení. Celkem měli odpracováno 1203 brigádnických hodin, což při počtu 83 členů je 14,7 odpracovaných hodin na jednoho.¹³⁸ V září se podařilo Dr. Svojsíkovi obhájit potřetí první místo na IV. ročníku turnaje zdravotníků Jihočeského kraje.¹³⁹

Celkem 4 družstva se zúčastnila v roce 1986 sportovních soutěží. V KP to bylo družstvo A dospělých a dorostu, v OP družstvo B dospělých a družstvo žáků. Z dosažených výsledků můžeme tedy vyzdvihnout družstvo dorostu, které postoupilo a účastnilo se soutěží v KP, v OP vítězství družstva B a dále 2. místo družstvo žáků, kde

¹³⁴ Dačický zpravodaj. 1975, č. 22.

¹³⁵ Dačický zpravodaj. 1977, č. 34.

¹³⁶ Dačický zpravodaj. 1986, č. 86.

¹³⁷ Dačický zpravodaj. 1982, č. 58.

¹³⁸ Dačický zpravodaj. 1984, č. 72.

¹³⁹ Dačický zpravodaj. 1984, č. 73.

se ukázali někteří začátečníci. Stanislav Zábrodský a Nad'a Brožová se stali přeborníky okresu v žákovské kategorii a Stanislav Zábrodský s Milanem Čermákem ve čtyřhře. V kategorii žen titul přeborníka přidala Nad'a Brožová. Velkou výhodou, oproti některým oddílům v okrese, měli dačičtí právě v tom, že v zimním období mohli k přípravě využít sportovní halu.

V sezoně 1987 družstvo A dospělých a dorostu hrálo v krajské soutěži. Žákům se podařilo vyhrát OP.¹⁴⁰

V roce 1989 měl oddíl 5 družstev, z nichž tři byla mládežnická.

6.1.8 Volejbal

Volejbal má své počátky v USA, když ředitel na holyokské škole W. C. Morgan rozdělil tělocvičnu sítí a dvě družstva si „plácala“ míč z jedné strany hřiště na druhou. Začala se rozšiřovat do celého světa, nejpozději se dostala do Evropy. Po první světové válce s přílivem vojáku z Ameriky se dostala i k nám. Za pomoci organizace YMCA se v roce 1919 se začal volejbal hrát i u nás.¹⁴¹

Oddíl volejbalu vznikl pod TJ Sokol Dačice. Z této doby máme málo informací, které by nám přiblížily činnost oddílu. Až na přelomu padesátých a šedesátých let se družstva zúčastňovala okresních a krajských soutěží, o kterých již jsou vedeny záznamy. Družstvo žen od roku 1964 si vybojovalo postup do celostátní soutěže II. ligy, ve které bodovali až do roku 1971, kromě let 1966 a 1968 (*viz příloha č. 12*). Pod vedením MUDr. Jaroslava Čermáka se sestava hráček Beníčková, Mátlová, Medová, Dohnalová, Nováková, Stránecká, dr. Šindelářová, Vondráčková, Suchánková zasloužila o výborné výsledky. Odměnou za dobrou práci v oddílu jim bylo přiráženo pořadatelství mezinárodního zápasu volejbalistek ČSSR s Maďarskem konané v červnu 1966.¹⁴²

V sezoně 1975/1976 měl oddíl 47 dospělých a 8 dorostenek, ovšem žádné žactvo. Muži A se umístili v OP na 3. místě, B družstvo na 5. místě. V KP II. třídy ženy vyhrály.¹⁴³ Družstvo mužů hrálo OP až do roku 1984, kdy si vybojovalo postup do KP, svými výkony se udrželo pouze jednu sezónu a sestoupilo zpět do OP. Stejně tak tomu

¹⁴⁰ Dačický zpravodaj. 1987, roč. 1, č. 87.

¹⁴¹ BOSÁK, Emanuel. *Stručný přehled vývoje sportovních odvětví v Československu*. Praha: Olympia, 1969, s. 224.

¹⁴² Dačický zpravodaj. 1986, č. 85.

¹⁴³ Štít. 1976, IV., č. 28.

bylo u žen, které se po dlouhé době zúčastnilo KP, po jedné sezóně sestoupilo do nižší soutěže.

Od roku 1981 začala upadat družstva žactva, neúčastnili se tréninků a navíc byl nedostatek trenérů, aby mohli vychovávat mládež v tomto sportovním odvětví.

Od roku 1984 měl oddíl družstvo mužů, žen, dorostenek a dorostenců, tvořili ho hlavně učni SOUz Dačic.

V sezóně 1986/1987 družstvo dorostenek zvítězilo v OP. Po dlouhé době se podařilo postavit družstvo žáků.¹⁴⁴

Do roku 1989 neměl oddíl větší úspěchy. Družstva soutěžila v rámci okresu.¹⁴⁵

6.1.9 Orientační běh

Orientační běh (později OB) se vyvinul ve Skandinávii koncem 19. století. K nám se dostal díky turistům, kteří po Skandinávii cestovali.

Zásluhy na rozvoji OB v Dačicích měl ing. Miroslav Koblížka, prof. Michaela Koblížková a Ivana Grunděla, kteří začali v roce 1974 s pořádáním okresní soutěže pionýrské sportovní ligy. Vyzvali další skupiny, aby se přihlásily do soutěže. Pod vedením Mandelíka a Kocmála, členové vodáckého oddílu, tak učinili. Počet závodů se zvyšoval a s přibývajícimi potřebami bylo třeba založit vlastní oddíl. 25. března 1977 tak vznikl samostatný oddíl při TJ KIN Dačice. Prvním předsedou oddílu byl zvolen Ludvík Kocmál. Další členové, kteří stáli u zrodu, byl ing. Milan Hlásek, ing. Eva Hlásková - Habrová, Vlastimil Sobotka, Rudolf Hájek, Blanka Kocmálová a Dr. Wiedermann.¹⁴⁶ Oddíl pořádal 6 - 12 závodů ročně. Od mistrovských, klasifikačních (denní, noční, lyžařské, štafetové) až po OP.

Již v roce 1977 na KP jednotlivců v denním orientačním běhu se přeborníkem kraje v těchto kategoriích stali: Iva Habrová - D 15, Petr Pšenčík - M 13, Milan Hlásek - M 17. Tyto úspěchy znamenaly postup na přebory ČSR, kde Iva Habrová skončila na 13. místě a tím si zajistila postup na mistrovství ČSSR v Třinci jako náhradnice. Milan Hlásek se umístil na 27. místě. M. Hlásek a I. Habrová měli povoleno hostování za Slovan J. Hradec v I. národní lize s družstvem dorostu a dospělých.

¹⁴⁴ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, V. díl, s. 140.

¹⁴⁵ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, V. díl, s. 338.

¹⁴⁶ Dačický zpravodaj. 1987, č. 5.

V roce 1978 se v denním OB nepodařilo získat žádný titul přeborníka. Lepší úspěchy byly zaznamenány v nočním OB, kde získali dva přeborníky kraje v kategoriích D - 15 Iva Habrová a V - 13 Petr Pšenčík. I. Habrová si zajistila postup na přebory ČSR, kde si vybojovala postupující místo na mistrovství ČSSR a tam skončila celkově jedenáctá.¹⁴⁷

V roce 1984 převažovala v oddíle mládež. V celorepublikovém žebříčku D 13 se umístila Anna Marková na 9. místě.

V roce 1985 reprezentovaly Lenka a Andrea Ferdanovy krajské družstvo a získaly „Pohár prezidenta ČSSR“.

Oddíl měl i své kartografy, nejdříve se tomu věnoval ing. Hlásek a V. Sobotka, pak se přidali manželé Koblížkovi. K roku 1986 vydal oddíl mapy Zvůle II, Háj, Zámecký park, Dvory. V tomto roce získali závodníci osm titulů krajských přeborníků. Veliký úspěch zaznamenali v „Kufrování s Dominem“ kde obsadili 2. místo v rámci kraje a 10. v celé ČSSR.¹⁴⁸

V roce 1989 odešel dlouhodobý funkcionář Dr. Wiederman. Karlu Hájkovi se podařilo získat titul přeborníka České republiky. Tradiční běžecký závod „Kufrování s dominem“ se v tomto roce nekonal, neboť správa státního zámku k tomu nedala povolení a jiné vhodné místo nebylo k dispozici.¹⁴⁹

¹⁴⁷ Dačický zpravodaj. 1978, č. 40.

¹⁴⁸ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, V. díl, s. 140.

¹⁴⁹ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, V. díl, s. 338.

7 Historie organizované tělesné výchovy a sportu v Dačicích od roku 1989 do současnosti

7.1.1 Tělovýchovná jednota Sokol

K obnovení Sokola v Dačicích došlo zhruba po 50 letech, když v červnu 2001 vznikla TJ Sokol Dačice – česká obec sokolská. Spadá pod župu Jana Žižky v Táboře. Na základě rozhodnutí Ústavního soudu převzala majetek (sokolovnu a okolní pozemky) nejbližší župa v Táboře. Kdo nejvíce Sokolovnu využíval, byl oddíl juda, který stál za obnovení Sokola v Dačicích. A jako jediný oddíl tedy stojí pod hlavičkou TJ Sokol Dačice. Starostou byl zvolen Milan Kubeš, náčelníkem Ivo Svoboda. Dalšími členy výboru se stali Milan Malý, ing. Ludvík Čurda a Veronika Karlišová (účetní).¹⁵⁰

7.1.2 Fotbal

V roce 1990 měl oddíl fotbalu 130 členů, řadil se k nejpočetnějšímu oddílu z celé TJ Centropen Dačice. V tomto roce oddíl reprezentovalo 6 družstev, ovšem úspěchů moc neměli.

Další rok bylo pro nedostatek financí a technického vybavení po jarní sezóně zrušeno družstvo dorostu. Starším žákům se podařilo pod vedením trenérů J. Baštáře a L. Cvrčka zvítězit v OP a postoupili do I. A třídy.¹⁵¹

V sezóně 1992/1993 muži A v OP skončili na pátém místě. Muži B v okresní soutěži skupiny B se umístili na místě sedmém.¹⁵²

Po dvou letech bylo obnoveno družstvo dorostu a v sezóně 1994/1995ho vedlo duo trenérů Karásek a Krejčí. Žáci a dorost kopali v I. A třídě.

V sezóně 1995/1996 muži A vyhráli OP a postoupili do I. B třídy. V I. A třídě si dobře vedli dorostenci, mladší i starší žáci.¹⁵³

V roce 1997 byla do soutěží zapojena 4 družstva – mladší a starší žáci, dorostenci a muži. Mužské družstvo pod vedením Aleše Dufka zvítězilo v I. B třídě a tím si zajistilo postup do I. A. Tam se usadilo ve středu tabulky. Také dorostencům a žákům se podařil postup do vyšších soutěží.¹⁵⁴ Zhruba po 40 letech fungování stadionu, bylo

¹⁵⁰ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 220.

¹⁵¹ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VI. díl, s. 179.

¹⁵² Jindřichohradecké listy. 1993, II., č. 25.

¹⁵³ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VI. díl, s. 368.

¹⁵⁴ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 37.

potřeba provést rekonstrukci. V roce 1997 začaly práce na stadionu a do dvou let bylo zprovozněno nově opravené hřiště s atletickou dráhou.¹⁵⁵

Následující sezónu 1998/99 muži v I. A třídě ukončili sezónu na 11. místě. Mladší, starší žáci a dorost hráli KP, kde výsledky příliš příznivé nebyly.

Právě v roce 1999 slavil dačický oddíl kopané 65 let od založení. K této příležitosti byl nově zrekonstruován stadion.¹⁵⁶ Hned první sezóna 1999/2000 na novém hřišti přinesla 4. místo mužům v I. A třídě. Starší žáci ve své soutěži vyhráli a mladší skončili čtvrtí.¹⁵⁷ Ovšem nedařilo se mužům v I. A třídě, kteří po čtyřech letech sestoupili z této soutěže.

V sezóně 2001/2002 po sestupu do I. B třídy obsadilo družstvo mužů A páté místo. Neúspěchy oddílu vedly i ke změnám funkcionářů. Po sedmi letech odstoupil z funkce předsedy B. Tomšů a odvoláni byli i trenéři Z. Cvrček a J. Nosek. Mládež si vedla o něco lépe. Dorost zvítězil v I. A třídě a postoupil do KP. Mladší žáci prohráli v I. A třídě pouze o skóre. Starší žáci také v I. A třídě zakončili sezónu šestým místem.¹⁵⁸

Následující sezóna měla nového předsedu Stanislava Kiteka. Od této sezóny A tým vedli V. Pavlík a O. Válek. Ale ani v tomto období se nepodařilo postoupit zpět do I. A třídy. Velkého úspěchu dosáhli na turnaji ve Francii dorostenci, když v konkurenci družstev ze 7 států vyhráli. Starším žákům se podařilo získat bronz.¹⁵⁹

V nové sezóně 2003/2004 se snažili odvrátit špatné výsledky mužů nově příchozí kouči Krejča, Dufek, Válek. Postup do I. A třídy jim opět unikl, tentokrát o smolný jediný bod. Dorostencům se v KP také nedařilo, sezónu ukončili na 10. místě. Kdo zachraňoval dačický fotbal, byla mládež. V I. A třídě starší žáci skončili druzí a mladší žáci o jedno místo hůře.¹⁶⁰

Po špatně rozehraném podzimu mohlo být družstvo mužů A v sezóně 2004/2005 s konečným třetím místem spokojeno. Družstvo přípravky bez zaváhání vyhrálo svojí skupinu a poté i okresní finále. Mladší žáci ukončili sezónu v I. A třídě na čtvrtém místě v tabulce a starší žáci o dvě místa hůře. Jak mladšímu, tak i staršímu dorostu se v této sezóně nedařilo, neboť se v KP potáceli na konci tabulky a sestoupila do KP II.¹⁶¹

¹⁵⁵ Listy jihozápadní Moravy. 1999, č. 20.

¹⁵⁶ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 129.

¹⁵⁷ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 183.

¹⁵⁸ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 300.

¹⁵⁹ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 353.

¹⁶⁰ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 405.

¹⁶¹ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 454.

Po pěti letech se muži A vrátili do I. A třídy, kde začali soutěž v sezóně 2006/2007 (viz příloha č. 13). V červnu 2006 došlo k zastřešení tribun stadionu. V sezóně 2007/2008 se mladšímu a staršímu žactvu podařilo zvítězit v krajské soutěži I. A třídy, ale kvůli malému realizačnímu týmu se oddíl rozhodl ponechat družstvo v I. A třídě. Naopak dorost sestoupil z KP do I. A třídy.¹⁶²

Historického úspěchu dosáhli muži A, když se probojovali v sezóně 2011/2012 do KP, kde hrají do letošní sezóny. Dorost v 1. A třídě zvítězil a postoupil do KP. V letošní sezóně se v této soutěži stal vítězem.¹⁶³

7.1.3 Hokej

Od roku 1991 začali hokejisté HC DAS Dačice hrát OP Jihlavska. Po ekonomické stránce to pro ně bylo výhodnější. Na zápasy jezdili do Telče, což bylo finančně únosnější než jezdit do Jindřichova Hradce. Družstvo reprezentovali – Vlček, Vaverka, Pecha, Fabeš, Klenka, Štěrba, Kučera, Nosek, Jordánek, Lovětínský, Kadlec, Pytlík, Kosička, Závodský, L. Svoboda, Urbánek, P. Svoboda, Michal, K. Jordánek, Kadlec, Kopřiva, Novák, M. Vaverka.¹⁶⁴

Ve třetí sezóně jihlavského přeboru dačičtí hokejisté skončili druzí, za vítězi z Telče.¹⁶⁵

Družstvo mužů v sezóně 1995/1996 hrálo pod hlavičkou závodu TRW-DAS Dačice okresní přebor Jihlavska. Utkání byla odehrána na zimním stadionu v Telči. I když svými úspěchy se zařadili na přední místa tabulky, o postupu nepřemýšleli, neboť hráčská základna byla malá a mladé hokejisty nevychovávali a neměli žádné nástupce.¹⁶⁶ Proto o dalších sezónách nemůžeme mluvit, protože pomalu hokej v Dačicích zanikl.

7.1.4 Judo

V roce 1992 získali osm titulů krajských přeborníků - M. Čurdová v kategorii dorostenek a starších žákyň, B. Ducháčková, E. Mrkvová, K. Ducháčková, G. Veselá,

¹⁶² TJ Centropen, Výroční zprávy 2008-2012.

¹⁶³ Ozvěny jihozápadní Moravy. Duben 2014.

¹⁶⁴ Listy jihozápadní Moravy. 1994, roč. 4, č. 1.

¹⁶⁵ Listy jihozápadní Moravy. 1994, roč. 4, č. 7.

¹⁶⁶ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VI. díl, s. 369.

L. Tůmová a M. Čeloud. Na přeboru ČR starších zákyň M. Čurdová získala stříbro a K. Ducháčková bronz. Dále stříbro přidala Čurdová z ČSFR starších zákyň.¹⁶⁷

Devadesátá léta byla úspěšná hlavně pro sestry Ducháčkoví, M. Čurdovou, E. Mrkvovou, M. Čelouda, L. Ducháčka. Krajskou přebornicí pro rok 1993 se stala B. Ducháčková, K. Ducháčková (ve starších žákyních a dorostenkách), V. Karlišová, M. Čurdová, L. Ducháček, T. Kotyza.¹⁶⁸

Na MČR žen v roce 1994 získala bronz M. Čurdová. Na přeboru ČR žactva zlata dosáhla B. Ducháčková a bronzu T. Kotyza. Z přeboru ČR dorostenek přidala zlato M. Čurdová. Dále pro oddíl získali čtyři tituly přeborníka kraje.¹⁶⁹

Následující rok byl početný na mezinárodní turnaje. Několikrát se podařilo vystoupat na stupně vítězů M. Čurdové, K. a B. Ducháčkové. Z republikových soutěží přivezla zlato M. Čurdová v kategorii dorostenek, B. Ducháčková ve st. žákyních, bronz V. Musel ve st. žácích a K. Klenková a L. Malá v ml. žákyních.¹⁷⁰

Pro rok 1996 mistrovský titul ČR vybojovaly v st. žákyních K. Klenková, B. Ducháčková, stříbro přidala z kategorie dorostenek B. Ducháčková. Na dalších turnajích, kterých se zúčastnily, daly judistickému světu najevo, že se s oddílem musí na soutěžích počítat.¹⁷¹

V roce 1997 mohli být členové oddílu nadšení, neboť zájem o tento sport narůstal. Do oddílu se zapsalo téměř 50 nových zájemců ve věku 8 - 13 let. Můžeme říct, že právě mládež tvořila nejpočetnější skupinu členů.

Na jaře 1998 se konal XXI. ročník MVC starších zákyň, dorostenek, juniorek a žen, kde si domácí závodnice vedly dobře. V dorostenecké kategorii zvítězila Barbora Ducháčková. V ženách stříbro vybojovala její sestra Kateřina, Klára Klenková byla třetí. Ve váhové kategorii do 52 kg obsadila 4. místo Gábina Veselá. Ze 130 účastnic se dačické judistky ukázaly v dobrém světle.¹⁷²

Mezi nejlepší judisty rozhodně patřila již několik let Barbora Ducháčková, která si vybojovala titul mistryně České republiky v dorostenecké kategorii. Dále byla vidět Klára Klenková, její výkon jí vynesl třetí místo. Svými vynikajícími výkony, které podávaly několik sezón, byly vybrány na mezinárodní turnaj olympijských nadějí.¹⁷³

¹⁶⁷ Listy jihozápadní Moravy. 1993, roč. 3, č. 5.

¹⁶⁸ Oddíl juda, Kniha turnajů 1992-2004.

¹⁶⁹ Tamtéž.

¹⁷⁰ Tamtéž.

¹⁷¹ Oddíl juda, Kniha turnajů 1992-2004.

¹⁷² Listy jihozápadní Moravy. 1998, roč. 8, č. 7.

¹⁷³ Listy jihozápadní Moravy. 1998, roč. 8, č. 10.

Mistroství ČR starších zákyň - jednotlivkyň i družstev pořádané na domácí půdě získala Ivana Ferdanová stříbro s družstvem SKJ Týn nad Vltavou před SKP JUDO Jičín a JC Štola Praha. Prvenství si odvezlo družstvo SK Muňos Jihlava.¹⁷⁴

Oddíl Dačického juda se v těchto letech držel na špičkové úrovni, i přesto, že se počtem členů se řadil mezi menší oddíly v ČR a v některých kategoriích neměl žádné zastoupení - muži a junioři. Byly to právě žákovské a dorostenecké kategorie, kterým se podařilo takto malý oddíl vyzdvihnout. Díky tomu dostali do rukou pořadatelství republikového mistrovství v těchto kategoriích. Dačické závodnice hostovaly v družstvu Rud. Huť Dubí, kterému dopomohly ke zlaté medaili na mistrovství České republiky. V celkovém hodnocení oddílů z Jihočeského kraje byl dačický oddíl první.

To co se nepovedlo starší zákyni Ivaně Ferdanové v sezóně 1998, dosáhla v roce 1999. I přesto, že soutěžila mezi staršími, dokázala je porazit a vybojovala si v dorostenecké kategorii titul z MČR ve váze do 44 kg. Na MČR starších zákyň získala stříbro Klára Klenková ve váze do 48 kg. Mezi juniorkami dosáhla velkého úspěchu tehdy osmnáctiletá Barbora Ducháčková. Ve váze do 48 kg si odvezla z MČR zlatou medaili a titul. Pokračovala ve vítězné vlně z předešlých let (*viz příloha č. 14*). Velkého úspěchu dosáhla i na MČR žen v Praze. B. Ducháčková byla perfektně připravená a svým výkonem si ve váze do 48 kg zasloužila 3. místo.¹⁷⁵

MČR mladších zákyň proběhlo v Dačicích. Nejlépe si vedla Iva Svobodová v hmotnostní kategorii do 40 kg, skončila na druhém místě (*viz příloha č. 15*). Jitka Chvátalová ve váze do 40 kg a Markéta Prachalová do 52 kg skončily těsně pod stupni vítězů, prohrály v boji o třetí místo. Výsledek domácích závodnic byl hodnocen velmi pozitivně, neboť tým v součtu bodů podle umístění jednotlivých závodnic obsadil z celkového počtu 37 klubů krásné 5. místo.¹⁷⁶ Mladší žák J. Skokan se dokázal prosadit a na MČR vybojoval bronzovou medaili ve váze do 60 kg. Ve starších žácích J. Podolský vybojoval pro oddíl sedmou medaili. Ve váze do 70 kg obsadil 2. místo.¹⁷⁷

Práce s mládeží byla pro oddíl důležitá, bylo třeba vychovávat nadějně judisty pro celorepublikové či dokonce zahraniční soutěže. Právě děti a mládež tvořily nejpočetnější skupinu oddílu. Jejich výsledky na turnajích, ať už mezinárodní nebo velké ceny mláďat a mladšího žactva, dokazovaly, že oddíl měl opravdu na čem stavět.

¹⁷⁴ Listy jihozápadní Moravy. 1998, roč. 8, č. 24.

¹⁷⁵ Listy jihozápadní Moravy. 1999, roč. 9, č. 23.

¹⁷⁶ Listy jihozápadní Moravy. 1999, roč. 9, č. 22.

¹⁷⁷ Listy jihozápadní Moravy. 2000, roč. 10, č. 7

Na mistrovských soutěžích vybojovali dačičtí judisté celkem 7 medailí, což byl nejúspěšnější rok za posledních 20 let. V rámci bodového systému všech oddílů celé ČR se umístil dačický oddíl juda v roce 1999 na 13. místě z celkového počtu 123 oddílů.

Opět velice dobře začala nový rok Barbora Ducháčková. Na MČR juniorek, které se konalo opět v Praze na Folimance, vybojovala pro rok 2000 stříbrnou medaili ze 14 závodnic ve váze do 48 kg. Poté byla nominována českým svazem juda na mezinárodní turnaj ARAL CUP. Turnaje se zúčastnilo 158 judistek z 36 zemí celého světa, byl to vlastně jeden z nominačních turnajů na Olympijské hry 2000 do Sydney. I když Barbora na turnaji neuspěla, její nové zkušenosti, které na turnaji nasbírala, byly velice cenné do dalších zápasů.¹⁷⁸

Protože Bára Ducháčková po celý rok vystupovala s vynikajícími výkony, čekala jí na podzim další nominace českým svazem juda. Ukázala se na startu prestižního turnaje kategorie A Českého poháru juniorů a juniorek. Startovní listina byla nabytá velkými jmény. Konkurence byla opravdu velká, což dokazuje 300 startujících z 22 států. Bára odcházela sice bez medaile, ale její výkony byly hodnoceny kladně. Na tatami se v boji potkala s francouzskou mistryní Richards a Belgičankou Jacobs. Právě Francouzi patřili mezi jedny nejlepších judistů Evropy.¹⁷⁹

Mistrovství republiky je každoročně nejdůležitější ze závodů pro dačické judisty, kde samozřejmě byli vidět. V kategorii starších zákyň jednotlivkyň získala stříbrnou medaili Iva Svobodová ve váze do 48 kg. Na MČR mladších žáků dačický oddíl prezentovali čtyři závodníci. Tomáš Bártů ve váze do 34 kg a František Šindelář do 42 kg obsadili oba 7. - 8. z 34 závodníků. Protože této kategorii soutěžili poprvé na tak velké soutěži, výsledek nebyl špatný. Nejlepšího úspěchu dosáhl Jakub Marek ve váze nad 60 kg, když z 12 závodníků si na krk pověsil bronzovou medaili.

Dále proběhlo v Dačicích MČR družstev dorostenek a žen. V ženské kategorii hostovala za družstvo Teplic Barbora Ducháčková. Svými výbornými výkony přispěla k celkovému třetímu místu. Družstvo dorostenek TJ Centropen Dačice měl závod skvěle rozjetý, v boji o třetí místo se potkal s týmem Teplic, se kterým prohrál a tak obsadilo 4. místo. Mezi jednotlivkyněmi se se na stupních vítězů ve váze do 48 kg ukázala na 2. místě I. Ferdanová a na 3. místě K. Parmová. Na dorosteneckém MČR si

¹⁷⁸ Listy jihozápadní Moravy. 2000, roč. 10, č. 3.

¹⁷⁹ Listy jihozápadní Moravy. 2000, roč. 10, č. 19.

bronz odvezl J. Podolský ve váze do 81 kg. V roce 2000 oddíl získal z MČR, 6 medailí, i když se nepodařilo získat titul, dá se říct, že to byl další z úspěšných roků oddílu.¹⁸⁰

Oddíl juda se rozhodl v roce 2001 vystoupit z TJ Centropen Dačice, chtěl být samostatný a vstoupil do Tělocvičné jednoty Sokol. Hlavním důvodem bylo získat Sokolovnu do vlastnictví a přestat platit městu nemalé nájemné.¹⁸¹

Tradiční velký turnaj ženských kategorií VC Dačic. Tato soutěž byla pro rok 2001 povinná pro reprezentaci ČR dorostenek. Konkurence na turnaji byla ještě větší než na předešlých ročnících. Ze sedmi dačických závodnic s medailí odcházely pouze dvě. Ivana Ferdanová vyhrála kategorii dorostenek do 52 kg, v juniorkách skončila třetí. Dorostenka Klára Parmová ve váze do 52 kg vybojovala bronz. Dorostenka Tereza Skokanová a starší žákyně Iva Svobodová prohrály v boji o třetí místo.¹⁸²

Ivaně a Kláře tyto výkony pomohly k dalším turnajům v reprezentaci. Na soutěži v rakouském Rohrbachu nastoupily obě v hmotnostní kategorii do 52 kg. Lépe si vyvedla Ivana Ferdanová, obsadila 3. místo.

Další mezinárodní turnaj, na který byli dačičtí judisté nominováni Českým svazem juda. Bohužel kvůli nemoci se na start postavil pouze Jiří Mátl. Vypadl sice ve vyřazovacích bojích, ale svými výkony se řadil mezi nejlepší v republice. Druhým a posledním dačickým zástupcem na turnaji byla Ivana Ferdanová, která prohrála v boji o třetí místo.¹⁸³

Jako každý rok, podzim byl ve znamení mistrovství pro některé kategorie. Dačický oddíl si pořadatelství MČR starších zákyň držel více než deset let. Iva Svobodová ve váze do 57 kg se zasloužila o bronzovou medaili. Na republikové soutěži mladších zákyň se probojoval do bojů o medaili Miloslav Hruška. Ve váze do 46 kg skončil druhý. Další výsledky z MČR - mezi dorostenkami si vybojovala titul Ivana Ferdanová, 2. místo Klára Parmová (obě 57 kg), 3. místo Ivana Vastlová (44 kg). V juniorkách Klára Klenková a Ivana Ferdanová shodně obsadily 3. místo ve váze do 52 kg. V ženách se o druhé místo postarala Barbora Ducháčková ve váze do 48 kg. V nejmladší kategorii, tedy kategorii mladších zákyň Martina Svobodová (36 kg) a Viola Pšenčíková (nad 57 kg) obsadily obě závodnice druhé místo.

Pokud předešlé roky řadil oddíl mezi úspěšné, tento byl ještě úspěšnější. Nikdo nevěřil, že takto malý oddíl dokáže přivést z republikových soutěží 10 cenných kovů.

¹⁸⁰ Listy jihozápadní Moravy. 2000, roč. 10, č. 25-26.

¹⁸¹ Listy jihozápadní Moravy. 2001, roč. 11, č. 25-26.

¹⁸² Listy jihozápadní Moravy. 2001, roč. 11, č. 7.

¹⁸³ Listy jihozápadní Moravy. 2001, roč. 11, č. 11.

V tomto roce se v celorepublikovém hodnocení postavil na 6. místo z celkového počtu 326 klubů a oddílů juda. V bodování pouze ženských složek se oddíl dostal v žebříčku na 3. místo. Právě tyto kategorie, jak ukazují tabulky, patří mezi špičku tohoto sportu v republice.

Od roku 2002 dačický oddíl vystupoval na soutěžích pod TJ Sokol Dačice – Centropen. Opět se jim podařilo získat několik medailí na republikových soutěžích. Bronz získala v ženách B. Ducháčková, v dorostenkách I. Vastlová, mladší žákyně A. Pokorná a M. Svobodová (*viz příloha č. 16*).

Kromě velkých soutěží se oddíl zúčastnil dalších, i když menších, ale kvalitních turnajů ve všech kategoriích. Ať už to byl mezinárodní turnaje, VC Dačic, Přebor jihozápadního regionu, přípravné turnaje pro začínající závodníky nebo Mistrovství Jihočeského kraje v Týně nad Vltavou. Dačičtí judisté stále přesvědčovali, že oddíl byl kvalitní a měl spoustu nadějných judistů, především v mládežnických kategoriích.¹⁸⁴

Další zkušenosti sbírala Barbora Ducháčková na mezinárodním turnaji NORIS CUPU v Praze. Zde bylo možno si vybojovat postup na evropské nebo světové mistrovství. Sešlo se 370 judistů ze 40 států celého světa. I když byla vyřazena soupeřkami z Turecka a Francie, už samotná nominace byla významným úspěchem.

Jedné z největší juniorské soutěže Grand Prix ČR se zúčastnil Tomáš Tunkl ve váze do 60 kg, který ale vypadl hned v prvním kole. O něco lépe si vedl Jiří Mátl ve váze do 66 kg. Dokázal se probojovat do finále, kde ho porazil mistr republiky z roku 2001.¹⁸⁵

V roce 2003 získala titul Mistr České republiky Anna Pokorná v mladších žákyních a tím nastartovala zároveň několikaletou úspěšnou dráhu v judu. Druhé místo získal na MČR dorostenců J. Marek. Dále získali sedm titulů krajských přeborníků.

V následujícím roce 2004 přidala A. Pokorná titul z MČR, když startovala za domácí družstvo starších zákyň TJ Sokol Dačice. Na 3. místě skončila v jednotlivcích juniorka I. Ferdanová, ml. žák M. Rychlík. Na 2. místě dorostenec J. Marek, ml. žákyně A. Macková, st. žákyně V. Pšenčíková. Dobré výsledky předváděli i v ostatních soutěžích.¹⁸⁶

V roce 2005 se dorostenecké kategorie vydaly na MČR. Hned osm závodníků, chtělo potvrdit, že dačické judo stále patřilo mezi špičku. Jejich výsledky to potvrdily.

¹⁸⁴ Listy jihozápadní Moravy. 2002, roč. 12, č. 4.

¹⁸⁵ Oddíl juda, Kniha turnajů 1992-2004.

¹⁸⁶ Oddíl juda, Kniha turnajů 1992-2004.

Martina Svobodová, Viola Pšenčíková a Anna Pokorná vybojovaly bronzové medaile, když dokázaly vyřadit největší favoritky. Ve své kategorii starších zákyň přidala opět titul přeborníka ČR poslední zmiňovaná. Celkové hodnocení z jednotlivých hmotnostních kategorií ze soutěže přineslo dorostenkám 3. místo z 38 zúčastněných klubů. Dačickým borcům se nedařilo tolik jako děvčatům. Jedinou medaili, bronzovou, vybojoval Jiří Šindelář. Jakub Chvojsík skončil těsně pod stupni vítězů. Tito borci skončili v celkovém hodnocení na 13. místě z 63 zúčastněných klubů.¹⁸⁷

Dačická výprava na MVC Jihlavy vyslala do bojů 21 judistů a judistek. Z 500 závodníků z 5 států byli judisté z Dačic vidět. Nejlépe si vedla Anna Pokorná, kdy vyhrála v kategorii dorostenek a starších zákyň. Další první místo přidala dorostenka Martina Svobodová. Juniorky Ivana Vastlová a Ivana Ferdanová, starší zákyň Andrea Dohnalová a Martina Neshybová vybojovaly stříbrné medaile, bronz si odvezla dorostenka Viola Pšenčíková, dorostenec Jakub Marek a starší žák Filip Straka.

Na 30. ročníku VC Dačic se opět dařilo Anně Pokorné, opět získala „zlatý double“. Jak v kategorii zákyň, tak i v kategorii dorostenek si vybojovala prvenství. Martina Svobodová, Kateřina Malá, Andrea Dohnalová obsadila také první místa. Ivana Vastlová a Viola Pšenčíková získaly stříbro, Alžběta Macková a Martina Svobodová přidaly bronz. Ani jedna závodnice neodešla bez medaile, což potvrzovalo opět jeden z nejlepších výsledků.¹⁸⁸

V roce 2006 se dačičtí judisté v celkovém hodnocení z 300 klubů z celé České republiky umístili na 16. místě, čemu přispěla bronzová medaile z MČR Anny Pokorné v kategorii dorostenek.

Hned na začátku roku 2007 se dačické judistky zúčastnily mezinárodního turnaje v Hranicích na Moravě. Martina Svobodová, prvním rokem juniorka, sice nedosáhla na medaili, ale svými výkony soupeřky potrápila. Andrea Dohnalová v kategorii starších zákyň vybojovala 3. místo. Dorostenka Anna Pokorná v nabyté hmotnostní kategorii nedala soupeřkám šanci a na plné čáře zvítězila.¹⁸⁹

Oddíl startoval celkem na 23 turnajích – od krajských soutěží, turnajů začátečníků, republikové velké ceny, mezinárodní turnaje až po Mistroství ČR. Na všech soutěžích se za oddíl do bojů postavilo 150 judistů. Mezi nejdůležitější soutěže patřilo Mistroství České republiky a Přebor České obce sokolské, kde startovalo 20

¹⁸⁷ Město Dačice informuje. 2005, č. 4.

¹⁸⁸ Město Dačice informuje. 2005, č. 6.

¹⁸⁹ Město Dačice informuje. 2007, č. 2.

závodníků ve věkových kategoriích od žáků až po dorost. Přeborníkem České obce sokolské se stal J. Bártů, L. Nováková, K. Malá, A. Dohnalová, A. Pokorná. Další 4 závodníci odvezli stříbrné a 6 závodníků bronzové medaile. Na republikových soutěžích se ukázalo 16 judistů z Dačic. V kategorii starších zákyň se na třetí místo probojovala M. Neshybová, A. Dohnalová. V kategorii dorostenek přidala opět bronz A. Dohnalová, A. Pokorná stříbro. Ve vyšší kategorii juniorek A. Pokorná dále vybojovala bronz. B. Ducháčková a I. Ferdanová v kategorii žen získaly bronz.

Oddíl juda měl přibližně 100 členů ve všech věkových kategoriích. Tréninky byly rozděleny do 4 věkových, ale hlavně výkonnostních skupin.¹⁹⁰

Pro rok 2008 v kategorii starších zákyň získala zlato z MČR Kateřina Malá ve váze nad 63 kg, bronz přidala Martina Neshybová ve váhové kategorii do 52 kg. Tyto dvě medaile vynesly první místo v olympijském hodnocení klubů. V turnaji družstev tyto dvě závodnice hostovaly za SKJ Týn nad Vltavou, se kterým obsadily 3. místo.

Družstvo dorostenek Sokol Dačice, který si půjčil některé závodnice z oddílů jihočeského kraje, se umístilo na 5. místě. Na MČR dorostenek vybojovala Andrea Dohnalová druhé místo v hmotnostní kategorii nad 70 kg. K tomuto výkonu přidala titul mistra republiky v juniorské kategorii. Druhou medaili přidala Kateřina Malá ve váze do 70 kg, získala také stříbro. Tímto výkonem zkompletovala sadu medailí z republikových soutěží. V kategorii mladších žáků na MČR Dominik Hájek vybojoval stříbrnou medaili.

I začínající judisté se ukázali na turnajích. Na turnaji mladších žáků a mláďat si bronz odvezla Veronika Hájková, Marek Kos, Martin Žahourek, Vít Malý. Pavel Mareš a Václav Kolář vybojovali zlato.¹⁹¹

V tomto roce dačičtí judisté startovali celkem na šesti mistrovských soutěžích, na kterých získali dva tituly a dalších pět medailí.¹⁹²

V roce 2009 se oddíl účastnil 25 soutěží, odkud si odvezli 50 medailí. V kategorii dorostenek na MČR obhájila titul K. Malá. Přidala bronz v kategorii juniorek a stříbro v soutěži družstev dorostenecké kategorie. A. Dohnalová získala v dorostenkách stříbro. V roce 2012 na krajském přeboru v Písku vybojovala prvenství Ivana Ferdanová v ženách a Kateřina Malá v juniorkách. Mezi juniory skončil na 2. místě Josef Bártů. Další vítězství si připsal Jiří Mátl v kategorii mužů a dorostenec Vít Malý.

¹⁹⁰ Město Dačice informuje. 2007, č. 12.

¹⁹¹ Město Dačice informuje. 2008, č. 11.

¹⁹² Město Dačice informuje. 2008, č. 12.

Na VC v Chomutově podali judisté z Dačic skvělé výkony i v silné konkurenci. Jakub Bártů a Daniel Hrůza obsadili 3. místo, Martina Lovětínská a Anna Vacová vybojovaly stříbrné medaile.

O nejcennější medaili pro tento rok se zasloužila Kateřina Malá v kategorii juniorek, vybojovala stříbrnou medaili.¹⁹³ Konec roku uzavíral Přebor ČR mladších žáků. Ve váze do 57 kg Martina Lovětínská se umístila na 5. místě, Daniel Hrůza ve váze do 50 kg skončil na 7. místě. Jedinou medaili se podařilo vybojovat Jakubovi Bártů ve váze nad 60 kg, skončil třetí.¹⁹⁴

7.1.5 Tenis

Muži v roce 1991 skončili v KP I na šestém místě, žáci v KP II na místě osmém, čemuž pomohly hlavně Jahelková a Elisová. Postup do KP se nepodařil dorostencům.¹⁹⁵

V roce 1997 si mladší žák Petr Pavlů vybojoval titul přeborníka kraje a byl jednotou TJ Centropen oceněn za nejúspěšnějšího sportovce jednoty, kterému patřilo 5. místo v celostátním žebříčku bodování mladších žáků. V té době to byl jeden z největších talentů. Mluvílo se o něm jako o nástupci Lendla a Kordy.¹⁹⁶

Zimní sezonu v roce 1998 začal Petr Pavlů několika úspěšnými turnaji, za zmínku stojí mistrovství republiky v Kurdějově, kde ve čtyřhře s Binckem obsadili 3. místo. Na okresním přeboru kraje obsadil 2. místo, když ve finále prohrál s Binckem. Poté s ním vyhrál titul ve čtyřhře. V kategorii dorostu C na celostátním turnaji získal Karel Pavlů titul jak ve dvouhře, tak i ve čtyřhře.¹⁹⁷ Úspěšná obhajoba titulu krajského přeborníka ve dvouhře a čtyřhře v kategorii mladšího žactva, právě takto začal letní sezonu Petr Pavlů. Protože další sezóna znamenala přechod o věkovou kategorii výše, staršího žactva, právě v této kategorii musel odehrát i několik turnajů. V celostátním žebříčku starších žáků skončil na 58. místě a mezi mladšími žáky obsadil 8. místo.¹⁹⁸

Eva Mikulecká a Petr Pavlů se stali krajskými přeborníky v kategorii starších žáků a žákyň pro rok 1999. Podařilo se jim zvítězit i ve čtyřhře a těmito výsledky postoupili na mistrovství republiky.

Další skvělý výsledek přidal Karel Pavlů v dorostenecké kategorii. V boji o krajský titul ve čtyřhře se Soukupem zvítězili a ve dvouhře skončil třetí.

¹⁹³ Dačický zpravodaj. 2012, č. 7.

¹⁹⁴ Dačický zpravodaj. 2013, č. 1.

¹⁹⁵ Listy jihozápadní Moravy. 1993, roč. 3, č. 3.

¹⁹⁶ Listy jihozápadní Moravy. 1998, roč. 8, č. 2.

¹⁹⁷ Tamtéž.

¹⁹⁸ Listy jihozápadní Moravy. 1998, roč. 8, č. 24.

Jak Petr Pavlů, tak i Eva Mikulecká se zařadila mezi velké tenisové naděje na Jindřichohradecku. I když sbírala body za starší žákyně teprve prvním rokem, startovala také v dorosteneckých soutěžích, ač se soupeřkami o několik let starší, její výkony byly obdivuhodné. Za domácí oddíl startovala dokonce i za ženy, aby pomohla udržet tým v KP. V bodovém hodnocení kategorii dorostenek Jihočeského kraje skončila na 9. místě a v rámci ČR skončila na 207. místě z 523 závodnic.¹⁹⁹

Družstvo B dospělých postoupilo do KP. O postup se zasloužili: D. Krmníček, R. Vincůrek ml., P. Novotný, R. Dolák, P. Pavlů, L. Jahelková a V. Čermáková. Výborný výkon předvedl starší žák P. Pavlů v premiérovém utkání mužské kategorie.²⁰⁰

V roce 2000 se na mistrovství republiky starších žáků probojoval do finále P. Pavlů. Z nabytého startovacího pole, 32 tenistů získal stříbrnou medaili, když ve finále prohrál s dvojnásobným mistrem republiky Tomášem Piskáčkem.²⁰¹

Členská základna aktivních hráčů byla velmi slabá, pouze 12 hráčů a 2 hráčky. Muži hráli krajský přebor a Jihočeskou divizi. Dorost se účastnil KP.²⁰²

Družstvo mužů se vrátilo do sezóny 2001/2002 opět po roce do Jihočeské divize.²⁰³ Nejúspěšnější hráč dačického tenisu byl opět Petr Pavlů, kterému patřilo 1. místo v celostátním hodnocení do 16 let.

V sezóně 2003/2004 hrálo družstvo mužů a žen KP. Nejvýznamnější úspěch, kterého dosáhl R. Sedlák – P. Kubek, byla obhajoba vítězství na turnaji v Moravských Budějovicích.²⁰⁴

V roce 2005 na mezinárodním turnaji, který se konal v Dačicích, získal titul Martin Doležel. Ve čtyřhře vyhrála dvojice R. Vincůrek a V. Procházka.

Od roku 2008 nastupují do KP dvě smíšená družstva. Družstvo A si v roce 2010 po výhře v KP II zajistilo postup do KP I. V roce 2012 družstvo ve složení Pavlů, Doležel, Krmníček, Kabelka, Sedlák, Kubek, Ch. Eisner, J. Eisner, Jahelková si vybojovali postup do Jihočeské divize. Družstvo B nastupuje v KP V, kde se většinou umisťuje za půlkou tabulky.²⁰⁵

¹⁹⁹ Listy jihozápadní Moravy. 1999, roč. 9, č. 2.

²⁰⁰ Listy jihozápadní Moravy. 1999, roč. 9, č. 19.

²⁰¹ Listy jihozápadní Moravy. 2000, roč. 10, č. 6.

²⁰² Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 184.

²⁰³ Městské muzeum Dačice, Kronika Města Dačic, VII. díl, s. 300.

²⁰⁴ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 407.

²⁰⁵ TJ Centropen, Výroční zprávy 2008-2012.

7.1.6 Kuželky

V roce 1991 došlo k modernizaci kuželny. Byly naistalovány počítače hodů, které měly zaznamenat počet kuželek v jednom hodů, zároveň celkový stav.²⁰⁶

V sezóně 1992/1993 získali titul KP a rovnou, bez kvalifikace, si zařídili postup do druhé české národní ligy kuželek.²⁰⁷ Domácí utkání ale odehráli v kuželně v Třebíči, neboť dačická kuželna měla pouze dvoudráhu a soutěž ve III. lize si vyžadovala čtyři dráhy.²⁰⁸

V sezóně 1995/1996 družstvo mužů A hrálo III. ligu a na domácí turnaje stále dojížděli do Třebíče. I další družstva si zajistila postup do vyšších soutěží, dařilo se hlavně dorostencům a ženám.²⁰⁹

V roce 1997 měl oddíl zastoupení svých družstev od OP až po III. ligu, tam hrálo družstvo mužů a ti museli na domácí turnaje vyjíždět na čtyřdráhu do Třebíče.²¹⁰

V další sezóně se družstva dorostu v I. a II. lize držela čelo tabulky, ženy ve II. lize skončili třetí a muži ve III. lize na pátém místě. Oddíl uspořádal turnaj k výročí otevření dvoudráhy v Dačicích.²¹¹

Od sezóny 1999/2000 oddíl prezentovalo na soutěžích celkem 8 družstev od I. ligy po OP. Nejlépe si vedlo v sezóně družstvo žen, když vyhrálo 2. ligu a do nové sezóny nastoupily o ligu výše. Družstvo dorostenců B také ve 2. lize skončilo druhé. Muži ve 3. lize ukončili sezónu třetím místem. Ostatní družstva se ve svých soutěžích prezentovala také velmi dobře. Protože některá družstva se účastnila vyšších soutěží, potřeby na kuželně narůstaly a bylo třeba vybudovat 4dráhu. Za pomoci města a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na podzim začala přestavba kuželny.²¹²

I přesto, že kuželna byla rozestavěná a zázemí pro turnaje nebylo nejvhodnější, i tak sezónu 2000/2001 nevynechali a naopak získali pěkných umístění. Ženské družstvo jako nováček ve vyšší soutěži zatím sbíral zkušenosti. Skončily na desátém místě. Mužům se podařilo vyhrát III. ligu a postoupili do druhé. Dorostenci A v I. lize zakončili sezónu na pátém místě a dorost B v II. lize na třetím místě. Ani ostatní družstva v krajských a okresních soutěžích nevedla špatně. Oddíl se mohl pyšnit třemi tituly okresních přeborníků a dvěma tituly Václava Zajíce a Gábiny Filakovské

²⁰⁶ Štít. 1991, XIX., č. 2.

²⁰⁷ Listy jihozápadní Moravy. 1993, roč. 3, č. 17.

²⁰⁸ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VI. díl, s. 236.

²⁰⁹ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VI. díl, s. 368.

²¹⁰ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 38.

²¹¹ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 78.

²¹² Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 183.

z krajského přeboru.²¹³ Sezóna 2001/2002 byla nejvydařenější pro družstvo mužů, po výhře ve II. lize postoupili do nejvyšší soutěže. Naopak ženy se po jedné sezóně vrátily zpět do druhé ligy. M. Blechovi se podařilo vytvořit Dačický rekord, 997 bodů, v české juniorské reprezentaci, v utkání ČR-Polsko. Individuálního úspěchu dosáhl V. Zajíc, když vybojoval na MČR nad 50 let 4. místo. J. Němec v juniorech na MČR skončil šestý. Oficiálně byla nová kuželna zkolaudována na konci roku 2002.²¹⁴

V sezóně 2002/2003 vystupoval mužský tým jako nováček v nejvyšší soutěži, kterou zakončil sedmým místem. Ženy ve II. lize zůstaly těsně pod stupni vítězů, na 4. místě. Muži B ve III. lize skončili na 8. místě. Ženy B hrály III. ligu, sezónu zakončily čtvrtým místem v tabulce. Dorostenci A hráli stále I. ligu, kde výsledky byly střídavé. Běčko dorostu a ostatní týmy hrály KP.²¹⁵

Z individuálních výkonů je třeba vyzdvihnout výkon J. Němce, který se stal 8. nejlepším hráčem ligy.

V sezóně 2004/2005 mezi největší úspěchy patřil titul mistra světa Jiřího Němce v disciplíně mix-tandem s Lenkou Bukovskou z Prahy. Družstvo mužů A v I. lize skončilo na osmém místě. Muži B ve III. lize na místě pátém. Ženy A ve II. lize se umístily na 7. místě a ženy B ve II. lize až na devátém, dorostenci A v I. lize na místě čtvrtém a dorostenci B ve II. lize skončili až sedmí.²¹⁶

V sezóně 2006/2007 tým mužů A po pěti letech sestoupil z nejvyšší soutěže.

V sezóně 2007/2008 muži A vyhráli II. ligu a vrátili se po roce zpět do nejvyšší soutěže. Muži B ve III. lize skončili až na 9. místě. Družstvo žen A sezónu II. ligy ukončilo na 9. místě. Ženy B skončili na místě šestém. Dorostenci A v KP Vysočiny vyhráli. V soutěžích jednotlivců získal titul Mistr ČR junior Milan Kabelka s výkonem 1224 bodů. V kategorii seniorů stříbro vybojoval Jiří Malínek. Na mistrovství světa byl nominován Jiří Němec, ale větší výsledky nezaznamenal.

Družstvo mužů A ve složení J. Němec, J. Malínek, M. Blecha, K. Novák, P. Žahourek, P. Kabelka, M. Kabelka v I. lize sezóny 2008/2009 skončilo na 8. místě.

Mužům B se podařilo zvítězit a postoupit do II. ligy. Ženy skončily ve své soutěži na 7. místě. Dorost A se stal opět vítězem v KP.

V sezóně 2009/2010 se stal Jiří Němec, druhý nejlepší hráč II. ligy s mužstvem skončil na osmém místě v celkovém hodnocení. Muži B si hru ve vyšší soutěži zkusili

²¹³ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 222.

²¹⁴ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 298.

²¹⁵ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 352.

²¹⁶ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 452.

jednu sezónu a opět spadli do III. ligy. Družstvo žen A se v posledních letech držely na konci tabulky, v tomto roce skončily deváté. Pro dorostenecká družstva nastala reorganizace soutěže. Vzniklo sedm skupin II. ligy. Tým A se umístil na 2. místě a B tým na sedmém. Na mistrovství ČR vybojoval titul mezi seniory Jiří Malínek a mezi staršími žáky Mojmír Holec.²¹⁷

V sezóně 2010/2011 historicky nejlepšího úspěchu dosáhli muži A, když v nejvyšší soutěži dosáhli na čtvrté místo. Ženám ve II. lize patřilo 5. místo. Družstvo dorostu B bez jediné prohry vyhrálo KP. V této sezóně slavili úspěchy jednotlivců. Na MČR obhájil titul Mojmír Holec na 100HS a přidal i 3. místo ve sprintu. Jiří Malínek získal stříbro na 2x120HS. Tomáš Vybíral v kategorii dorostenců vybojoval stříbro ve sprintu.

V letošní sezóně muži A v I. lize skončili na 10. místě, ženy ve II. skončily na 5. místě. Družstvo dorostu dosáhlo historického úspěchu, když v 1. lize vyhrálo a stalo se Mistrem ČR (*viz příloha č. 17*).

7.1.7 Stolní tenis

Tento sport, který vznikl ve 2. polovině 19. Století, pochází z Anglie. Postupně se rozvíjel do střední Evropy a k nám se dostal na začátku 20. století.

V Dačicích se stolní tenisté nejdříve účastnili soutěží jako neregistrovaní hráči, až od roku 2006 začali hrát OP Jindřichohradecka. V OP II soutěží pod ST-KD Dačice.²¹⁸ První sezónu v nové soutěži zakončili třetím místem, prvním nepostupovým.²¹⁹ Až do sezóny 2009/2010 hráli v OP II. Ve složení A. Štěpánek, Z. Havlík, V. Havlík, M. Havlík, P. Kelbler se jim podařilo zvítězit a od nové sezóny 2010/2011 nastoupili do OP I.²²⁰ Po dvou sezónách v OP I postoupili do krajské soutěže ve složení M. Havlík, O. Doležal, L. Syrovátka, P. Kelbler, V. Havlík a Z. Havlík (*viz příloha č.18a*), kde v letošní sezóně dokázalo družstvo zvítězit.

Družstvo B nastoupilo v sezóně 2009/2010 do OP III, když vyhrálo tabulku a postoupilo do následující sezóny do OP II. Od sezóny 2012/2013 hraje v OP I.

Družstvo C nastupuje od letošní sezóny v OP III.²²¹

²¹⁷ Město Dačice informuje. 2010, č. 5.

²¹⁸ Městské muzeum Dačice Kronika města Dačic, VII. díl, s. 517.

²¹⁹ Městské muzeum Dačice Kronika města Dačic, VIII. díl.

²²⁰ Město Dačice informuje. 2010, č. 4.

²²¹ Dačický zpravodaj. 2013, č. 3.

7.1.8 Volejbal

V sezóně 1992/1993 muži i ženy hráli OP, pro špatné výkony další rok se družstvo mužů do soutěže nezapsalo.

Od sezóny 1995/1996 družstvo mladších zákyň účastnilo OP, držely se na středu tabulky. Této soutěže byly účastnicemi další tři roky.

V sezóně 1997/1998 se podařilo družstvu žen zvítězit v oblastním přeboru. Toto vítězství dosáhly ve složení: Pacalová, Harudová, Distlová, Ferdanová, Bočková, Pospíšilová, Němcová, Zajícová, Holakovská, Maršánová, Kasalová a Kortanová.²²²

I přesto, že oddíl neměl příliš členů, podařilo se v roce 1999 starším žákyním pod vedením L. Kocmála vyhrát titul OP.²²³

V sezóně 1999/2000 si ženské družstvo vybojovalo postup do KP. Družstvo žen B hrálo s průměrnými výsledky OP. Oběma těmito týmům scházel trenér, proto měly v soutěžích těžší pozici. Mládež a dorost trénoval L. Kocmál.²²⁴

V sezóně 2000/2001 nastoupily ženy A po 15 letech do krajské soutěže, kde skončily páté, stejně tak B družstvo žen v okresní soutěži. Dorostenky v OP třetí. Nové družstvo mužů pod hlavičkou TEXI Dačice po vítězství v OP postoupily do kraje.²²⁵

Oddíl volejbalu měl v roce 2002 kolem 90 členů, z čehož dvě třetiny mělo zastoupení v žactvu. Družstvo žen v sezóně 2001/2002 v KP skončili na 7. místě. Po několika letech se do soutěží zapojilo družstvo mužů TJ Centropen, ale základ týmu pro OP tvořili dorostenci. Mládež byla vedena 4 trenéry, což se ukázalo i na výsledcích. Starší žáci vyhráli OP a poté v krajském finále skončili třetí. Starší žákyně na OP kadetek vybojovaly stříbro. Družstvo kadetek A vyhrálo a dále v kraji skončily stejně jako starší žáci.²²⁶ Ženské družstvo vynechalo v KP sezónu 2002/2003 kvůli následkům povodní. V OP vyhráli a B tým skončil třetí. Muži brali sedmé místo v OP.

V sezóně 2003/2004 žáci soutěžili v OP. Dorostenci a junioři nastoupili ve dvou soutěžích. V kategorii mužů vyhráli OP a v juniorech v KP skončili druzí.²²⁷

V další sezóně se mužské týmy TJ Centropen a TEXI Dačice pohybovali na středu tabulky OP. Ženy se staly vítězkami přeboru a B tým žen skončil pátý.²²⁸

²²² Listy jihozápadní Moravy. 1998, č. 15-16.

²²³ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 130.

²²⁴ Listy jihozápadní Moravy. 2000, č. 25-26.

²²⁵ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 223.

²²⁶ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 298.

²²⁷ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 407.

²²⁸ Městské muzeum Dačice, Kronika města Dačic, VII. díl, s. 455.

Od sezóny 2007/2008 volejbal v Dačicích zviditelňuje hlavně družstvo žen. V OP jim patří většinou první pozice. Jsou účastníky i KP II, kde výsledky jsou střídavé. Muži v OP skončili na pátém místě a tým TEXI sedmý. Žákovské kategorie pro malý zájem většinou do soutěží zapsán není.²²⁹

7.1.9 Atletika

Historie atletiky zasahuje až do antického Řecka. Novodobá historie atletiky směřuje do 17. století v Anglii, odkud se začala šířit do všech koutů světa. Na našem území měl na rozvoji atletiky velký podíl Sokol. Významný byl vznik Česká atletická amatérská unie na konci 19. století.

To, co vlastně přispělo k založení oddílu atletiky v Dačicích, byla právě rekonstrukce atletického stadionu. Nově byla postavena atletická dráha s povrchem por plastic a sektory pro technické disciplíny. Dráha celkově se čtyřmi dráhami měří 400 m, v cílové rovině je rozšířena na 6 drah. Slavnostní otevření stadionu proběhlo 16. října 1999.

V listopadu 1999 začal oddíl už pomalu vznikat. Bylo zapsáno 66 sportovců ve věku 5 – 18 let. Atleti na nic nečekali a pustili se ihned do trénování, jak v Sokolovně, tak i ve sportovní hale. Dne 16. prosince 1999 byl ustanoven výbor oddílu. Předsedou se stal PaedDr. Vítězslav Jindra, ostatní členové Zdeněk Šimurda, Václav Šuler, Michal Dostál, Pavel Novotný. Všichni tito členové výboru byli trenéři, kteří připravovali své svěřence na soutěže.²³⁰

Od ledna 2000 byl oddíl přijat pod hlavičku TJ Centropen Dačice. I přesto, že tento oddíl měl své trvání krátké, od února 2000 byl účastníkem okresních soutěží družstev a jednotlivců, krajských přeborů družstev a jednotlivců. Zhostil se také organizace OP. Na organizování krajských soutěží nemohl pomýšlet, neboť v oddíle bylo pouze pět kvalifikovaných rozhodčích a tato soutěž si jich vyžaduje 12 až 14, proto měly tuto úlohu větší oddíly v kraji.

Oddíl se poprvé zhostil organizace 7. ročníku Dačické 14. V kategorii nad 40 let doběhl na třetím místě Petr Elster.

Na podzim se atleti účastnili několika závodů i mimo dráhu. Za zmínku stojí např. Burčáková šestka, Běh okolo Lužnice, Velká Pardubická Cross country, Mikulášský běh, Běh o vánočního kapra. I v těchto závodech se umísťovali na předních místech.

²²⁹ TJ Centropen, Výroční zprávy 2008-2012.

²³⁰ Kronika oddílu atletiky.

Nejlepšího umístění dosáhl Miroslav Míkšiček (výška) a Barbora Ficová (koule), kdy získali titul přeborníka Jihočeského kraje.²³¹

V druhé sezóně měl atletický oddíl 96 členů, avšak asi jen polovina byla aktivní. Dačičtí atleti získali celkem 17 medailí z KP. Zlaté medaile vyhrál starších žák Petr Neužil (koule) a Jiří Štibich (1500m). V mladších Ivana Pelikánová (výška) a Richard Stoupenec (výška). V soutěži družstev si nejlépe vedli mladší žáci, kteří skončili druzí. Podzim patřil běhům mimo dráhu, kde se dařilo sourozencům Damiánovi a Tadeášovi Jindrovi, Richardu Palasovi, kteří se umísťovali na předních místech.

Na úvod roku 2002 se přeborníkem Jihočeského kraje v hale stal Petr Neužil (koule) a Jitka Chvátalová (60m překážek), Veronika Kloiberová (výška), Barbora Palasová (800m). Na přeboru Jihočeského kraje ve vícebojích slavila Jitka Chvátalová v sedmiboji zlato a Ivana Pelikánová bronz. Jako mladší žákyně vyhrála krajský pětiboj Martina Havlíková. Poprvé měli účast i na MČR, ovšem bez velkých výsledků. Za zmínku stojí dalších několik jmen, které dačickou atletiku zviditelňovali: R. Palas, M. Kabelka, R. Příkryl, P. Pykalová, J. Čeloud, M. Havlíková.²³²

Pro rok 2003 titul krajského přeborníka vybojovalo devět atletů. Na stříbro se probojovalo devatenáct a na bronz jedenáct. Za největší úspěch lze ale považovat 5. místo Richarda Palase na MČR v běhu na 800 metrů. Nejúspěšnější bylo družstvo žen, které vyhrálo v KP, ovšem díky tomu, že jisté vítězky se nezúčastnily kvůli autonehodě. Proto se rozhodli soupeřkám přenechat vítězství. Na valné hromadě jihočeské atletiky byl za tento krok oddíl odměněn cenou fair play.²³³

V dalším roce se zúčastnili 19 závodů, získali 3 titulu přeborníka, 9 stříbrných a 2 bronzové medaile. Na KP družstev mladší žactvo obsadilo druhé místo, před ně se dostal pouze Sokol České Budějovice. Za zmínku stojí i KP v přespolním běhu, kde Tadeáš Jindra získal zlato, bronz mezi staršími žáky vybojoval Jakub Dušek. Tadeáš Jindra v této sezóně patřil k nejúspěšnějším medailistům. Dále byli vidět bratři Tomáš a Patrik Chvátalovi.

V dalších sezónách se opakovala stejná jména na předních pozicích. Můžeme říct, že v žákovských kategoriích to byl Jindra, T. Chvátal, P. Chvátal, Dědič, Hummerová mezi muži Mátl, Zajíc, Stoupenec.

²³¹ Kronika oddílu atletiky.

²³² Tamtéž.

²³³ Město Dačice informuje. 2004, č. 3.

V roce 2006 se na European kids athletics games konané v Brně se Tadeáš Jindra, jako jediný zástupce dačického oddílu mezi 700 dětmi z 11 států, blýskl, neboť si vytvořil hned 3 osobní rekordy. Ve výšce získal bronz, 4. místo v dálce a 6. místem na oštěpu.

V roce 2007 nastupovala krize, o atletiku přestával být zájem. To dokazuje i malý počet závodů, kterých se účastnili a zároveň i účastníků na soutěžích. Ač byli atleti nominováni do různých soutěží, nezúčastnili se. To byl hlavní důvod horších výsledků oproti předešlým sezónám. Podařilo se získat z KP ještě několik medailí. Většinou jeden závodník získal více medailí, to znamená, že už bylo jen pár jedinců, kteří medaile sbírali. Tadeáš Jindra se zúčastnil ještě několika velkých závodů, MČR žactva, Letní olympiáda dětí a mládeže, European kids Athletics games, kde se pohyboval jako zkušený atlet, což dokázal i na výsledcích.

Rok 2008 oficiálně znamenal přerušeni činnosti oddílu. Důvodem byl odchod mládeže do jiných měst za studiem, nebo se vytrácel zájem o tento sport a přešli na jiný, chlapci většinou k fotbalu. Můžeme jen doufat, že dojde k obnově oddílu, byla by škoda, aby stadion, který vznikl před 15 lety, začal chátrat.²³⁴

7.1.10 Florbal

V 70. letech 20. století vznikl ve Švédsku, později do Finska a Švýcarska. Do Čech se dostal díky finským studentům, kteří zde byli na výměnném pobytu.

Nejmladší sport současnosti v Dačicích vznikl v roce 2006, kdy byl oficiálně přihlášen na Českou florbalovou unii. Hlavní zakladatel klubu byl David Černý, dlouholetý trenér, který chtěl dokázat, že i v Dačicích se dá vychovat mladé talenty ve špičkové hráče.²³⁵ Nyní zastává také funkci hejtmana Jihočeského kraje. Oddíl má kolem 160 členů, což je na tak malé město velké číslo a v současnosti patří mezi nejpočetnější kluby TJ Centropen Dačice i TJ Sokol Dačice.

Oddíl momentálně trénuje v těchto 7 kategoriích – muži A (2. liga mužů – divize III), muži B (Jihočeská liga mužů), junioři (3. liga juniorů – divize V), ženy (2. liga žen – divize V), starší žáci (Jihočeská liga starších žáků), mladší žáci (Jihočeská liga mladších žáků), elévové (Jihočeská liga elévů).

²³⁴ Kronika oddílu atletiky.

²³⁵ Z archivních materiálů oddílu florbalu.

Předsedou oddílu je Ing. Pavel Gellner, zmocněnec a sekretář oddílu David Černý, zmocněnec oddílu Bc. Michal Janča, člen VV Milan Svoboda, účetní oddílu Lenka Záblacká.²³⁶

První tým dačického oddílu, který se ukázal ve florbalovém světě, byl mužský tým A v sezoně 2007/08 v Jihočeské lize. Obsadil páté místo, což pro začátek nebylo vůbec špatné umístění. V následující sezoně vyhráli tabulku, čemuž pomohli především nejlepší střelci Pavel Urbánek (73bodů), Kryštof Kůs (69 bodů), Prokop Ferdan (60 bodů) a mohli se tak radovat z postupu do 3. ligy - divize V.²³⁷

V sezoně 2009/2010 byli nováčky III. ligy, na jejich výsledku to ovšem nebylo znát. Umístili se na druhém místě za družstvem Snipers Třebíč. Opět nejlepší střelci oddílu byli Urbánek, Kůs, Ferdan.

V sezoně 2010/2011 do týmu přibyli další hráči. Vstup do sezóny sem jim ale nevyšel podle představ, tým nebyl dostatečně sehraný. V druhé polovině se kádr zvedl a slavil postup do II. ligy. V další sezoně si dali jasný cíl, udržet se v této lize. Což se jim podařilo, skončili na 9. místě a nechali za sebou týmy z Litomyšle, Jihlavy a Podkrkonoší. Stejně tak skončili i v další sezoně.²³⁸

V sezoně 2013/2014 zasáhlo do hry v A týmu 24 hráčů a 2 gólmani. Bohužel před sezónou odešly některé velké opory, tak dostali šanci ukázat se v A týmu někteří junioři. Možná tento krok, který učinili někteří hráči, byl důvod, proč zůstal oddíl na konci tabulky.²³⁹

Junioři v sezoně 2007/2008 hráli 2. ligu – divize III, těm se příliš nedařilo, neboť byli společně s oddílem Orel Rtyně V Podkrkonoší sestupující do 3. ligy – divize V.

Od sezóny 2008/2009 hrají III. ligu. V této sezoně dosáhli nejlepšího umístění, obsadili druhé místo. Zasloužili se o to především nejlepší střelci Prokop Ferdan (71 bodů), Tomáš Karásek (27 bodů), Jan Kubek (25 bodů) a Lukáš Říha (22 bodů). Další sezónu skončili na čtvrtém místě, za vítězem Spartak Pelhřimov, druhým FK Slovan Jindřichův Hradec a třetím Hippos Žďár nad Sázavou. Nejhoršího umístění zaznamenali v sezoně 2010/2011, kdy obsadili až deváté místo. V dalších sezónách skončili na pátém a šestém místě.²⁴⁰ V letošní sezoně 2013/2014 skončili na 8. místě. Protože tato kategorie, je málo obsazená, v některých zápasech pomohly některé hráčky z ženského

²³⁶ Tamtéž.

²³⁷ TJ Centropen, Výroční zprávy 2008-2012.

²³⁸ TJ Centropen, Výroční zprávy 2008-2012.

²³⁹ Z archivních materiálů oddílu florbalu.

²⁴⁰ TJ Centropen, Výroční zprávy 2008-2012.

družstva. A to konkrétně Denisa Kolářová, Romana Tůmová, Lucie Bártů, Monika Rosolová.²⁴¹

Jak postupně oddíl nabíral nové členy, poctivě trénoval, měl možnost vytvořit další mužský tým B. V sezóně 2009/2010 začal hrát Jihočeský přebor, který hraje až do letošní sezóny. Jakožto nováček hned v úvodu byl vidět v popředí tabulky. Skončil na druhém místě za SK Slovan Jindřichův Hradec B. V další sezóně se podařilo navýšit počet členů B- týmu, měli celkem 22 hráčů, z toho 4 brankáře. Nepodařilo se však zopakovat skvělý výsledek z minulé sezóny, naopak klesly hluboko v tabulce, až na 8. místo. Stejně tak skončili i v následující sezóně 2011/2012.²⁴²

Základna B-týmu pro sezónu 2012/2013 byla opravdu nabitá, do pole měli 26 hráčů a bránu střežili 4 brankáři, nejvíce zápasů odchytil David Hajdík. Tým skončil za půlkou tabulky, na sedmém místě. Nejúspěšnější hráči v poli podle počtu bodů byl Radek Kameník, Tomáš Karásek, David Černý, Oto Sejrek, Vít Kamaryt, Michal Janča.

V letošní sezóně dosáhli druhého nejlepšího výsledku. B tým skončil těsně pod stupni vítězů, za týmy FBC Sokol Písek B, FbC Strakonice B, FBC UNITED České Budějovice B.²⁴³

Tým starších žáků nastoupil od sezóny 2007/2008 v Jihočeské lize starších žáků, kde hraje až do letošní sezóny. Nejlepšího úspěchu dosáhl hned v první sezóně, kdy skončil na druhém místě. Další tři roky se pohyboval na středu tabulky kolem čtvrtého místa. V minulé sezóně skončili na devátém místě, pouze o skóre vyhráli s posledním týmem FBK JokerZ České Budějovice. Letošní sezónu ukončili na osmé příčce v žebříčku. Družstvo mladších žáků hraje od sezóny 2010/2011 Jihočeskou ligu mladších žáků.²⁴⁴

Ženské družstvo nastoupilo do sezóny 2011/2012, kde hrály 1.ligu juniorek – divize III. Pod vedením trenéra Milana Svobody, jako nováček, ukončily první sezónu na devátém místě. Adéla Lélyová a Romana Tůmová byly nejaktivnější hráčky týmu. V další sezóně v 1. lize juniorek – divize V skončily na čtvrtém místě. Letošní sezónu nastupovaly už v kategorii žen. Ačkoliv měly sbírat zatím zkušenosti, ve 2. lize si vedly velmi dobře, když za sebou nechaly i některé větší týmy, zakončily sezónu na šestém místě.

²⁴¹ Z archivních materiálů oddílu florbalu.

²⁴² TJ Centropen, Výroční zprávy 2008-2012.

²⁴³ Z archivních materiálů oddílu florbalu.

²⁴⁴ TJ Centropen, Výroční zprávy 2008-2012.

8 Závěr

Hlavním cílem této bakalářské práce bylo přiblížit vývoj tělesné výchovy a výkonnostního sportu ve městě Dačice od počátků, tedy od vzniku Sokola v Dačicích až po současnost. Sokol se do Dačic dostal poměrně brzy, pouze devět let po vzniku Sokola v našem státě. Byla to jedna z prvních tělovýchovných jednot na západní Moravě. Jeho činnost byla velice důležitá jak ve sportovním směru, tak i kulturním. Nejel Sokol, ale i další tělovýchovné jednoty a spolky se zasloužily o rozvoj tělovýchovy v Dačicích - Bruslařský klub, Dělnická tělovýchovná jednota, katolický Orel, Sportovní klub, Klub českých turistů.

Můžeme říci, že do roku 1918 byl Sokol jedinou tělovýchovnou jednotou v Dačicích. Jednota spadala pod jihlavskou župu. První ze spolků - Bruslařský spolek byl ve své činnosti velmi aktivní, ale protože tato aktivita byla finančně náročná, nemohli se k ní přidat všichni občané Dačic. Převažovala hlavně majetnější část obyvatelstva, která si v bruslení našla zálibu.

V období od r. 1918 do r. 1945 byla činnost Sokola pro město velice důležitá, neboť se podílel na rozvoji společenského života ve městě a byl i výrazem národního sebevědomí. Postupně vznikly uvnitř Sokola odbory, které plnily ve městě různé úkoly. Bezpečnostní odbor například dohlížel na pořádek ve městě a svoji roli vykonával se vši vážností, neboť zdatní cvičenci Sokola měli mezi obyvateli města respekt. Divadelní a zábavní odbor Sokola byl pověřen pořádáním přednášek, koncertů a divadelních představení. Práce Sokola byla odměněna výstavbou Sokolovny, která byla slavnostně otevřena v prosinci 1923. Přání Sokola, aby měli svojí vlastní budovu, Sokolovnu, která bude sloužit svému účelu a bude zachována pro další generace, se vyplnilo. Vznikly další jednoty a sportovní kluby. Dělnická tělovýchovná jednota vznikla v roce 1919 (rozpuštěna v roce 1938). Katolická tělovýchovná jednota Orel byla založena roku 1921 a měla na starosti kromě sportovních aktivit pořádání oslav církevních svátků a slavností. Sportovní klub založený v roce 1934, dal základ oddílu fotbalu. Pořádal různé turnaje a sním spojené kulturní akce. Na základě rozhodnutí Zemské politické správy v Brně byl však roku 1939 zrušen. Oddíl fotbalu se zachoval díky velké oblibě tohoto sportu samostatně a funguje do současnosti. Reprezentuje i v současné době nejen sebe, ale i město Dačice skvělými výsledky. Počátky Klubu Československých turistů sahají do roku 1931. Cílem jeho založení byl rozvoj turistiky v okolí, značení

tras, vydávání map, pořádání zájezdů jak po republice, tak i do ciziny. Jeho rolí je zviditelňovat místní památkové objekty pro cizince a udržovat místní krajinu, tak aby přilákala co nejvíce turistů právě sem na hranici Čech s Moravou.

Zlomem pro Sokol byl rok 1941, když byla jeho činnost pozastavena a všechen majetek zabaven. Někteří členové Sokola byli dokonce německým gestapem zatčeni.

Z historie sportovního dění v Dačicích je patrné, že největší množství oddílů vzniklo v období po druhé světové válce, tedy v období 1945 – 1989. V padesátých letech došlo ke vzniku hokeje. V té době hráli hokejisté na přírodním kluzišti, a proto byla jejich činnost ovlivněna počasím. Pokud byla zima mírná a krátká, tak ani hokejová sezóna netrvala dlouho.

Na přelomu padesátých a šedesátých let vznikl v Dačicích oddíl volejbalu, který funguje dodnes.

Kuželkářský sport začínal na pískových drahách. Později několik příznivců kuželek svépomocí postavilo novou zděnou kuželnu s dvoudráhou. K jejímu slavnostnímu otevření došlo v roce 1953, kdy se zde poprvé konalo přátelské utkáním s Borovinou Třebíč, Spartakem Třebíč a Novým Městem na Moravě.

Oddíl juda založil v roce 1972 Milan Kubeš - tehdy závodník II. ligy. Přes svoji více než 40letou existenci dokázal dačický oddíl juda vychovat řadu skvělých judistů, kteří se dokázali umístit i v nejvyšších republikových soutěžích.

Tenisový oddíl vznikl v téže roce, když několik nadšenců pro tento sport začalo s výstavbou tenisových kurtů.

Orientační běh byl založen v roce 1974.

Po druhé světové válce byl Sokol na chvíli obnoven, ale více informací, které by doplnily poválečnou historii, chybí. V roce 1952 došlo ke zrušení Sokola v celé ČSR. Klub Československých turistů se přejmenoval na Klub českých turistů. Během války byla činnost klubu omezena. Ihned po válce se klub snažil obnovit činnost, jako tomu bylo v počátcích. Poslední jeho informace je z výborové schůze z 16. května 1947. Tématem jednání bylo pořádání výletů. Další informace chybí, proto můžeme jen polemizovat o jeho dalších aktivitách.

Období od roku 1989 do současnosti je charakteristické vznikem nových sportovních oddílů, jako je florbal, stolní tenis, atletika. Zároveň došlo k výrazným úspěchům sportovců z oddílů vzniklých v minulých obdobích, jako jsou fotbal, kuželky, volejbal, judo. Došlo i k ukončení činnosti oddílu hokeje a orientačního běhu.

Důležité je, že sport v Dačicích byl, je a doufejme i bude stále vykonáván s plným nasazením a velkým zájmem. Nejen v oblasti sportu byli v minulosti dačičtí sportovci aktivní. Jejich práce a činnost byla vidět i při budování technického zázemí. Byly to například tenisové kurty, stadion nebo kuželna, které byly vybudovány svépomocí členů oddílů, což dokazuje velikou chuť ke sportu.

Ve své práci jsem nejpodrobněji popsala, Tělovýchovnou jednotu Sokol, která byla v Dačicích dlouhá léta jedinou sportovní jednotou. Velkou pozornost jsem věnovala oddílu judu, protože jeho činnost znám ze všech dačických sportů nejvíce. Oddíl judo je můj „rodný“ oddíl, ve kterém jsem trénovala spousty let a zapsala jsem se jeho prostřednictvím i já do historie dačického sportu. U některých oddílů není historie rozebrána tak dopodrobna, z důvodu malého množství informací, nicméně nedostatek informací nijak nesnižuje význam sportů a sportovců těchto oddílů pro rozvoj tělovýchovy v Dačicích.

V dnešní době zvláště mladá sportovní odvětví a rozvinuté technické zázemí láká širokou veřejnost k provozování sportovních aktivit, což přispívá k zvýšení životní úrovně obyvatel a k rozvoji zdravého životního stylu.

Oproti velkým městům, která mohla poskytnout speciální technické zázemí, se v Dačicích provozovala sportovní odvětví, jejíž činnost byla nenáročná na toto technické zázemí a vybavení. Proto se v Dačicích neprovozovaly sporty jako je např. krasobruslení, plavání, veslování, baseball.

Seznam zkratek

- Br. – bratr
- ČSFR – Československá federativní republika
- ČSR – Československá republika
- DTJ – Dělnická tělovýchovná jednota
- FDTJ – Federovaná dělnická tělovýchovná jednota
- JPT- Jednota proletářské výchovy
- KČST – Klub československých turistů
- KČT – Klub českých turistů
- KP – Krajský přebor
- KTL – Klub českých turistů a lyžařů
- MČR - Mistroství České republiky
- MVC- Mezinárodní velká cena
- NDR – Německá demokratická republika
- OB – Orientační běh
- OP – Okresní přebor
- SK – Sportovní klub
- TJ – Tělovýchovná jednota
- TJ KIN – Tělovýchovná jednota Kooh-i-noor
- VC- Velká cena
- VŘSR – Velká říjnová socialistická revoluce
- VT – Výkonnostní třída
- VV – Výkonnostní výbor

Seznam pramenů a použité literatury

Archivní fond

Státní okresní archiv Jindřichův Hradec:
Fond AM Dačice, karton č. 326, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1910-1922.
Fond AM Dačice, karton č. 327, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1923-1933.
Fond AM Dačice, karton č. 328, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1935-1937.
Fond AM Dačice, karton č. 329, inv. č. 493, Spolkové záležitosti 1938-1939.
Fond Klub český turistů, Kniha zápisů ze schůzí 1932-1947, kniha 1, inv. č. 1.
Fond OÚ Dačice, karton č. 525, inv. č. 1354, sign. B, Dělnická tělovýchovná jednota.

Tištěné prameny

60 let Sokola v Dačicích, 1871 – 1931. Dačice 1931.
KŘÍŽEK, F. *Dačický listinář*. Dačice: Městská rada v Dačicích, 1941.

Literatura

BISTŘICKÝ, J. *Křižovníci v Dačicích: Jihočeský sborník historický*. 1981.
BOSÁK, Emanuel. *Stručný přehled vývoje sportovních odvětví v Československu*. Praha: Olympia, 1969.
Dačicko - Slavonicko - Telčsko: Vlastivěda moravská. Brno, 2005.
Dačický vlastivědný sborník. Dačice, 2007. IV.
Dačický vlastivědný sborník. Dačice, 2009. V.
Dějiny Dačic. Dačice: Městské muzeum a galerie, 2002.
FREML, V. *Normalizovaná úprava písemností*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1981.
KÖSSL, Jiří, Jan ŠTUMBAUER a Marek WAIC. *Vybrané kapitoly z dějin tělesné kultury od roku 1774 po současnost*. Praha: L print, 1994, 120-179 s.
STEHLÍK, M. *Zapomenuté dějiny: Dačice ve 20. století*. Dačice, 2000.
ŠTUMBAUER, J. *Přehled československých dějin tělesné výchovy a sportu*, Pedagogická fakulta České Budějovice, 1991.
TEPLÝ, František. *Dějiny města Jindřichova Hradce*. V Jindřichově Hradci: Nákladem obce Hradecké, 1935.
TIRAY, J. *Telecký okres. Vlastivěda moravská*. Brno, 1913.

Periodika

Dačický zpravodaj, roč. 1972, 1974, 1975, 1977, 1978, 1979, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 2012, 2013.

Jindřichohradecké listy roč. 1993.

Listy jihozápadní Moravy, roč. 1990, 1993, 1994, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002.

Město Dačice informuje, roč. 2004, 2005, 2007, 2008, 2010.

Ozvěny jihozápadní Moravy, roč. 2014.

Štít, roč. 1974, 1975, 1976, 1978, 1980, 1983, 1984, 1987, 1988, 1991.

Narativní prameny

Baštář František (1935), člen hokejového oddílu. Dačice, 17. 4. 2014.

Kubát Karel (1929), člen hokejového oddílu. Dačice, 25. 4. 2014.

Kubek Rudolf (1934), zakladatel tenisového oddílu. Dačice, 17. 4. 2014.

Rukopisy

Kronika města Dačic II. díl.

Kronika města Dačic IV. díl.

Kronika města Dačic V. díl.

Kronika města Dačic VI. díl.

Kronika města Dačic VII. díl.

Kronika města Dačic VIII. díl.

Kronika oddílu atletiky.

Kronika oddílu juda.

Kniha turnajů 1992-2004. Oddíl judo.

Internet

<http://www.czechjudo.cz/adresar-klub-evidence.htm>.

Seznam příloh

- Příloha č. 1:** Spolkový prapor Tělovýchovné jednoty
- Příloha č. 2:** Bohumil Šupčík na okrskovém cvičení
- Příloha č. 3:** Mladí Sokolové na vycházce do Zahrádeckého lesa
- Příloha č. 4:** Ustávající výbor Sportovního klubu v Dačicích
- Příloha č. 5:** První jedenáctka SK Dačice
- Příloha č. 6:** Družstvo mužů A v sezóně 1976/1977
- Příloha č. 7:** Hokejové mužstvo na kluzišti u Sokolovny
- Příloha č. 8:** Klangova zahradní restaurace s první dačickou kuželnou
- Příloha č. 9:** Milan Kubeš, trenér a zakladatel oddílu judo
- Příloha č. 10:** Část členské základny oddílu judo
- Příloha č. 11:** Družstvo A dospělých na KP v sezóně 1983/1984
- Příloha č. 12:** Družstvo volejbalistek
- Příloha č. 13:** Centropen Dačice před novou sezónou 2006/2007
- Příloha č. 14:** Úspěšné judistky v roce 1999
- Příloha č. 15:** Iva Svobodová na MČR
- Příloha č. 16:** Martina Svobodová na MČR mladších zákyň
- Příloha č. 17:** Dačičtí dorostenci poprvé mistry republiky
- Příloha č. 18:** Družstvo ST-KD Dačice vítězi v krajské soutěži

Příloha č. 1 Spolkový prapor Tělovýchovné jednoty Sokol v Dačicích. Zdroj: *Dačický vlastivědný sborník IV/2007.*

Příloha č. 2: Bohumil Šupčík na okrskovém cvičení v Dačicích. Zdroj: *Dačický vlastivědný sborník V/2009.*

Příloha č. 3: Mladí sokolové na vycházce do Zahrádeckého lesa. Zdroj: *Dačický vlastivědný sborník IV/2007.*

Příloha č. 4: Ustávající výbor Sportovního klubu v Dačicích Stojící zleva: Šuhaj, Žahourek, Stejskal, Rylek, Hora, Henn, Solař. Sedící zleva: Šmíd, Kovář, dr. Dioši, Bartoš. Zdroj: *Dačický vlastivědný sborník V/2009.*

Příloha č. 5: První jedenáctka SK Dačice. Zleva Maršál, Gavlík (?), Buk, Hora, Zábrodský, Stejskal, Jeráček, A. Zábrodský, Mazálek, Kovář, Tománek. Zdroj: Soukromý archiv oddílu fotbalu při TJ Centropen Dačice.

Příloha č. 6: Družstvo mužů A, které si zajistilo v sezóně 1976/1977 postup do 1. B třídy. Zdroj: Soukromý archiv oddílu fotbalu při TJ Centropen Dačice.

Příloha č. 7: Hokejové mužstvo na kluzišti u Sokolovny. Zdroj: Osobní archiv Karla Kubáta.

Příloha č. 8: Klangova zahradní restaurace s první dačickou kuželnou. Zdroj: Soukromý archiv oddělu kuželek při TJ Centropen Dačice.

Příloha č. 9: Milan Kubeš, trenér a zakladatel oddílu judo ve svém mládí. Zdroj: *Kronika oddílu judo*.

Příloha č. 10: Část členské základny oddílu juda s trenéry M. Kubešem a ing. L. Čurdou. Zdroj: *Kronika oddílu judo*.

Příloha č. 11: Družstvo A dospělých na KP v sezóně 1983/1984. Zleva Pavel Kubek, Roman Sedlák, MUDr. Milan Svojsík, Jan Vonšovský. Zdroj: *Dačický zpravodaj*. 1984. č. 72.

Příloha č. 12: Družstvo volejbalistek – účastnice II. ligy. Zdroj: *Dačický zpravodaj*. 1986. č. 85.

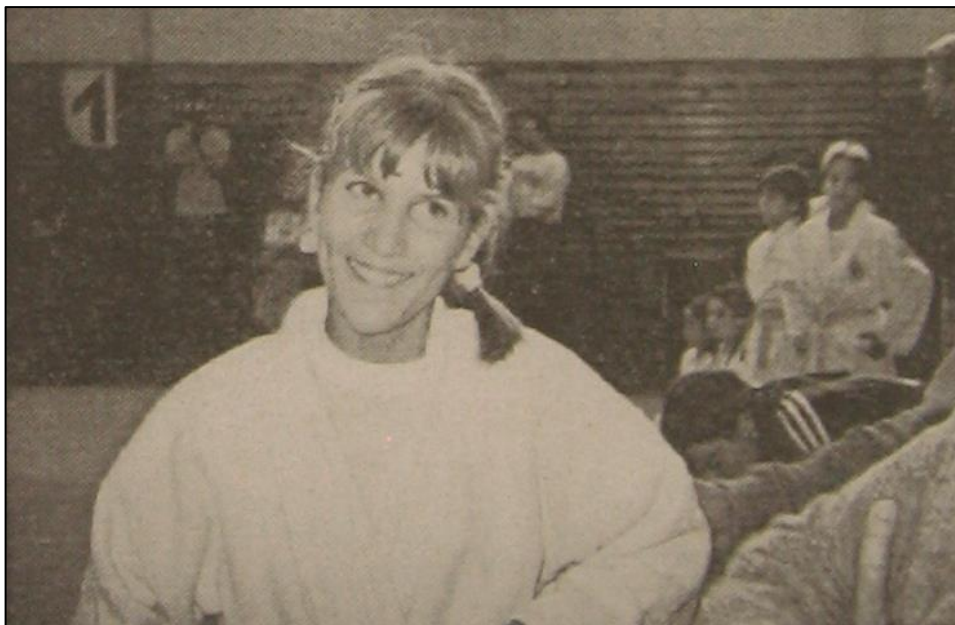
Příloha č. 13 : Centropen Dačice před novou sezónou 2006/2007. Zdroj: Soukromý archiv oddílu fotbalu při TJ Centropen Dačice.

Příloha č. 14: Úspěšné judistky v roce 1999 s trenérem Ivo Svobodou. Zdroj: *Listy jihozápadní Moravy*, 1999, č. 8.

Příloha č. 15: Iva Svobodová na MČR. Zdroj: *Listy jihozápadní Moravy*. 1999. č. 22

Příloha č. 16: Martina Svobodová na MČR mladších žákyň. Zdroj: Osobní archiv Anny Pokorné.

Příloha č. 17: Dačičtí dorostenci poprvé mistry republiky. Vítězné družstvo ve složení: Lukáš Křížek, Mojmír Holec, Tadeáš Bartoň, Lukáš Prkna, Josef Brtník, Petr Dobeš. Zdroj: *Dačický zpravodaj*. 2014. č. 5.

Příloha č. 18 : Družstvo ST-KD Dačice vítězi v krajské soutěži. Zdroj: *Dačický zpravodaj*. 2014. č. 5.

